

Επεξηγηματικό Σημείωμα της Ενοποιημένης Συμφωνίας

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Πριν από την εφαρμογή της Ενοποιημένης Συμφωνίας – Internal Regulations¹, τα Γραφεία ήταν δεσμευμένα διμερώς με μία ενιαίου τύπου συμφωνία που ονομαζόταν «Σύμβαση Ενιαίου Τύπου μεταξύ των Γραφείων» - “Inter-Bureaux Uniform Agreement”. Επιπλέον, ορισμένα Γραφεία, ιδίως αυτά των χωρών του Ενιαίου Οικονομικού Χώρου (EOX) και άλλα συμβεβλημένα Γραφεία είχαν υπογράψει μία συμφωνία γνωστή ως «Πολυμερής Σύμβαση Εγγυήσεως» - “Multilateral Guarantee Agreement”².

Παρόλο που η βάση των δύο παραπάνω συμφωνιών ενδεχομένως να είναι διαφορετική (η πρώτη καθιέρωσε την ύπαρξη της Πράσινης Κάρτας, και η δεύτερη βασίστηκε στην τεκμαρτή ασφάλιση κατόπιν καθιέρωσης του όρου «συνήθους στάθμευσης») και οι δύο είχαν τον ίδιο σκοπό, δηλαδή να ρυθμίσουν τις σχέσεις μεταξύ των Γραφείων.

Με την πάροδο των ετών έχει παρατηρηθεί ότι οι δύο εν λόγω συμφωνίες έχουν εξελιχθεί διαφορετικά. Η παρούσα έκθεση αποτελεί τη βάση του σχεδίου τυποποίησης.

Η διαδικασία τυποποίησης ήταν επίπονη, διότι αφορά στην εύρεση μιας λύσης η οποία θα επιτρέψει τον συνδυασμό μιας συμφωνίας που δεσμεύει όλα τα Γραφεία διμερώς και μίας πολυμερούς σύμβασης η οποία θα είναι υποχρεωτική μόνο για ορισμένα από αυτά. Ειδικότερα, το νέο έγγραφο δεν θα αποτελεί μία πολυμερή σύμβαση που θα δεσμεύει όλα τα Γραφεία, εφόσον η διμερής φύση της Συμφωνίας μεταξύ των Γραφείων θα πρέπει να διατηρηθεί ως έχει. Επιπλέον, οι διατάξεις της «Πολυμερούς Σύμβασης» πηγάζουν άμεσα από την Πρώτη Οδηγία της ΕΕ σχετικά με την ασφάλιση αυτοκινήτων και δεν θα ήταν δυνατό να επιβληθούν αυτές οι διατάξεις σε όλες τις χώρες μέλη του Συστήματος Πρασίνων Καρτών.

Η λύση που δόθηκε από την Ομάδα Εργασίας, αρμόδιας για την διεκπεραίωση του έργου ενοποίησης δεν ήταν η σύνταξη μιας νέας συμφωνίας αλλά η σύνταξη ενός εγγράφου που ονομάζεται «Ενοποιημένη Συμφωνία» (“Internal Regulations”) σκοπός της οποίας θα ήταν να ρυθμίζει τις αμοιβαίες σχέσεις μεταξύ των Εθνικών Γραφείων Διεθνούς Ασφάλισης εφαρμόζοντας έτσι τις προβλέψεις της Συστάσεως αρ. 5 που υιοθετήθηκε την 25^η Ιανουαρίου 1949». Το εν λόγω έγγραφο περιλαμβάνει υποχρεωτικές διατάξεις (οι οποίες πρέπει να τηρούνται από όλα τα Γραφεία) και προαιρετικές διατάξεις οι οποίες αφορούν μόνο στα Γραφεία που έχουν επιλέξει να τηρούν αυτές τις διατάξεις στο πλαίσιο της σχέσης τους με τα άλλα Γραφεία. Η δέσμευση έκαστου Γραφείου να σέβεται τις υποχρεωτικές και προαιρετικές διατάξεις ενσωματώνεται σε μία σύντομη συμφωνία την οποία τα Γραφεία υπογράφουν διμερώς (ωστόσο αυτό δεν ισχύει για τα Γραφεία του EOX τα οποία, κατ’ εφαρμογή της 1^{ης} Οδηγίας, υποχρεούνται να συνάπτουν μεταξύ τους μία πολυμερή σύμβαση.)

¹ Η Ενοποιημένη Συμφωνία υιοθετήθηκε από τη Γενική Συνέλευση του Συμβουλίου των Γραφείων την 30η Μαΐου 2002 στο Ρέθυμνο. (Κρήτη)

² Η Πολυμερής Σύμβαση Εγγυήσεως υπογράφηκε στη Μαδρίτη την 15^η Μαρτίου 1991.

Η λύση αυτή έχει το πλεονέκτημα ότι διατηρεί τη διμερή φύση αυτών των συμφωνιών μεταξύ των Γραφείων οι οποίες όλες αναφέρονται σε ένα μόνο κείμενο (Ενοποιημένη Συμφωνία). Το έγγραφο αυτό μπορεί, ανάλογα με τις ανάγκες, να τροποποιείται εκάστοτε από τη Γενική Συνέλευση του Συμβουλίου των Γραφείων χωρίς να επιβάλει την υποχρέωση υπογραφής των τροποποιημένων διμερών συμφωνιών.

Η τυποποίηση των δύο αυτών συμβάσεων δεν ήταν ο μόνος σκοπός της Ομάδας Εργασίας. Η ομάδα θέλησε να συντάξει ένα έγγραφο το οποίο θα ήταν προσβάσιμο από όλους όσους εμπλέκονται επαγγελματικά με την ασφάλιση αυτοκινήτων. Θέλησε επίσης να εισαγάγει νέες λύσεις οι οποίες θα ακολουθούν τόσο τις εξελίξεις στο σύστημα όσο και την υιοθέτηση των νέων κοινοτικών κανονισμών.

Η Ομάδα Εργασίας συνέταξε επίσης το παρόν επεξηγηματικό σημείωμα με σκοπό να διευκολύνει την κατανόηση της Ενοποιημένης Συμφωνίας. Το παρόν σημείωμα εγκρίθηκε επισήμως στη Λυόν κατά την διάρκεια της Γενικής Συνέλευσης το 2003.

Η Ενοποιημένη Συμφωνία δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Κοινότητας. Λόγω του ότι οποιαδήποτε τροποποίηση σε αυτή τη Συμφωνία συνεπάγεται νέα δημοσίευση, η οποία είναι μια χρονοβόρα και περίπλοκη διαδικασία, η Γενική Συνέλευση του Συμβουλίου των Γραφείων αποφάσισε το 2004 ότι οποιεσδήποτε ερμηνείες της Ενοποιημένης Συμφωνίας θα εισάγονται στο Επεξηγηματικό Σημείωμα της Ενοποιημένης Συμφωνίας. Τούτο θα θεωρείται και θα αποτελεί τροποποίηση του κειμένου της Ενοποιημένης Συμφωνίας³.

Το κείμενο της Ενοποιημένης Συμφωνίας ξεκινά με ένα προοίμιο με σκοπό να μας υπενθυμίζει την προέλευση και τις βασικές αρχές του συστήματος πράσινης κάρτας καθώς και τις εξελίξεις που έλαβαν χώρα από την ίδρυσή του το 1951.

Το εν λόγω προοίμιο ολοκληρώθηκε το 2008 και λαμβάνει υπόψη του την ενημέρωση του αρχικού κειμένου της Ενοποιημένης Συμφωνίας κυρίως κατόπιν της εφαρμογής της 5^{ης} Οδηγίας Αυτοκινήτων⁴.

Εισαγωγή

(1) Επειδή το 1949 η Ομάδα Εργασίας Οδικών Μεταφορών της Επιτροπής Εσωτερικών Μεταφορών της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη των Ηνωμένων Εθνών απέστειλε στις κυβερνήσεις των Κρατών Μελών σύσταση⁵ με την οποία καλούσε αυτά να ζητήσουν από τους ασφαλιστές, οι οποίοι παρέχουν κάλυψη για κινδύνους που γεννούν αστική ευθύνη έναντι τρίτων από τη χρήση οχημάτων, να καταρτίσουν συμφωνίες για την καθιέρωση ενός ενιαίου και πρακτικά εφαρμοστέου νομοθετικού πλαισίου, το οποίο θα παρέχει στους οδηγούς μηχανοκίνητων οχημάτων, δυνατότητα ικανοποιητικής ασφαλιστικής κάλυψης όταν αυτοί εισέρχονται σε χώρες όπου η ασφάλιση κατά των κινδύνων αυτών είναι υποχρεωτική.

³ Γενική Συνέλευση του 2004 – Απόφαση υπ' αριθμ. 3 – Ερμηνεία της Ενοποιημένης Συμφωνίας.

⁴ Οδηγία 2005/14/ΕΚ της 11^{ης} Μαΐου 2005.

⁵ Σύσταση αρ. 5 που υιοθετήθηκε τον Ιανουάριο του 1949, αντικατασταθείσα από το Προσάρτημα 1 της αναθεωρημένης Ενοποιημένης Απόφασης για τη Διευκόλυνση των Οδικών Μεταφορών (R.E.4) που υιοθετήθηκε από την Ομάδα Εργασίας Οδικών Μεταφορών της Επιτροπής Εσωτερικών Μεταφορών της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη των Ηνωμένων Εθνών, το κείμενο της οποίας παρατίθεται στο Προσάρτημα 1.

(2) Επειδή η σύσταση αυτή όριζε ότι η καθιέρωση ενός ενιαίου εγγράφου ασφαλίσεως συνιστά τον πλέον αποτελεσματικό τρόπο για την επίτευξη του στόχου αυτού και ότι επίσης θέτει τις βασικές αρχές για μελλοντικές συμφωνίες μεταξύ των ασφαλιστών των διαφόρων χωρών.

(3) Επειδή η Σύμβαση μεταξύ των Γραφείων, το κείμενο της οποίας υιοθετήθηκε τον Νοέμβριο του 1951 από τους εκπροσώπους των ασφαλιστών των Κρατών τα οποία τότε ανταποκρίθηκαν θετικά στη σύσταση, αποτέλεσε τη βάση της σχέσεως μεταξύ των ασφαλιστών αυτών.

(4) Επειδή

α) στόχος του συστήματος, - κοινώς γνωστό ως «Σύστημα Πράσινης Κάρτας», - ήταν να διευκολύνει την διεθνή κυκλοφορία των μηχανοκίνητων οχημάτων καθιστώντας εφικτή την ασφάλιση για κινδύνους που συνεπάγονται αστική ευθύνη έναντι τρίτων από την χρήση αυτών, να πληρούνται τα κριτήρια που επιβάλλει η χώρα φιλοξενίας καθώς επίσης να εγγραφεί την αποζημίωση των ζημιωθέντων μερών σε περίπτωση ατυχήματος, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και τους κανονισμούς της χώρας αυτής.

β) η διεθνής κάρτα ασφάλισης μηχανοκίνητων οχημάτων («Πράσινη Κάρτα»), η οποία έχει αναγνωριστεί επισήμως από τα Κράτη που έχουν υιοθετήσει την Σύσταση των Ηνωμένων Εθνών, συνιστά απόδειξη σε κάθε χώρα φιλοξενίας για την υποχρεωτική ασφάλιση για αστική ευθύνη έναντι τρίτων από την χρήση του οχήματος που αναγράφεται σε αυτήν.

γ) σε κάθε Κράτος που συμμετέχει, δημιουργήθηκε και εγκρίθηκε ένα Εθνικό Γραφείο προκειμένου να παρέχει διπλή εγγύηση:

- στην κυβέρνησή του, ότι ο ξένος ασφαλιστής θα τηρεί τη νομοθεσία του κράτους αυτού και ότι θα παρέχει αποζημίωση στα ζημιωθέντα μέρη εντός των ορίων του
- στο Γραφείο της χώρας φιλοξενίας για την δέσμευση του μέλους – ασφαλιστή που παρέχει ασφαλιστική κάλυψη αστικής ευθύνης σε σχέση με τη χρήση του οχήματος που ενεπλάκη στο ατύχημα

δ) συνεπεία της μη κερδοσκοπικής διπλής αυτής εντολής, κάθε Γραφείο απαιτείται να έχει ανεξάρτητη οικονομική δομή βασισμένη στην κοινή δέσμευση των ασφαλιστών που είναι εξουσιοδοτημένοι να παρέχουν υποχρεωτική ασφαλιστική κάλυψη αστικής ευθύνης έναντι τρίτων από τη χρήση μηχανοκίνητων οχημάτων εντός της εθνικής αγοράς του Γραφείου, δίδοντας έτσι σε αυτό την δυνατότητα να εκπληρώνει τις υποχρεώσεις που προκύπτουν από συμφωνίες μεταξύ αυτού και άλλων Γραφείων.

(5) Επειδή

α) μερικά Κράτη, προκειμένου να διευκολύνουν περαιτέρω την διεθνή οδική κυκλοφορία, έχουν καταργήσει τον έλεγχο Πράσινης Κάρτας στα σύνορά τους δυνάμει συμφωνιών που έχουν υπογράψει τα αντίστοιχα Γραφεία, κυρίως με βάση την ταξινόμηση (πινακίδα) των οχημάτων.

β) με την από 24 Απριλίου 1972⁶ οδηγία του, το Συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων πρότεινε στα Γραφεία των Κρατών Μελών την σύναψη μιας τέτοιας συμφωνίας, γνωστής τότε ως Συμπληρωματική Συμφωνία των Γραφείων, η οποία υπεγράφη την 16^η Οκτωβρίου 1972.

γ) επακόλουθες συμφωνίες, βασισμένες στις ίδιες αρχές, έδωσαν τη δυνατότητα σε Γραφεία άλλων χωρών να γίνουν μέλη. Και οι συμφωνίες αυτές συγκεντρώθηκαν τότε σε ενιαίο κείμενο το οποίο υπεγράφη την 15^η Μαρτίου 1991 και ονομάζεται Πολυμερής Σύμβαση Εγγυήσεως.

⁶ Οδηγία του Συμβουλίου της 24^{ης} Απριλίου 1972 (72 / 166 / ECC) για τη νομοθετική σύγκλιση των Κρατών Μελών σε σχέση με την ασφάλιση για την αστική ευθύνη όσον αφορά τη χρήση μηχανοκίνητων οχημάτων και την επιβολή της υποχρεωτικής ασφάλισης για την ευθύνη αυτή, το κείμενο της οποίας παρατίθεται στο Προσάρτημα II.

(6) Επειδή είναι ήδη επιθυμητό να ενσωματωθούν όλες οι διατάξεις που διέπουν τις σχέσεις μεταξύ των Γραφείων σε ενιαίο κείμενο, το Συμβούλιο των Γραφείων, στην Γενική Συνέλευση της 30^{ης} Μαΐου 2002 στο Ρέθυμνο της Κρήτης, υιοθέτησε την παρούσα Ενοποιημένη Συμφωνία.

(7) Επειδή η Γενική Συνέλευση της Λισσαβόνας (Πορτογαλία) επικύρωσε, στις 29 Μαΐου 2008, τις νέες τροποποιήσεις οι οποίες έγιναν στο υπάρχον κείμενο της Ενοποιημένης Συμφωνίας που σχετίζονται κυρίως με την εφαρμογή της 5^{ης} Οδηγίας Αυτοκινήτων (Οδηγία 2005/14/ΕΚ της 11^{ης} Μαΐου 2005).

ΤΜΗΜΑ Ι – ΓΕΝΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Άρθρο 1 – ΣΚΟΠΟΣ

Σκοπός της παρούσας Ενοποιημένης Συμφωνίας είναι να ρυθμίσει τις αμοιβαίες σχέσεις μεταξύ των Εθνικών Γραφείων Διεθνούς Ασφάλισης, εφαρμόζοντας έτσι τις διατάξεις της Σύστασης αρ. 5 που υιοθετήθηκε την 25^η Ιανουαρίου 1949 από την Ομάδα Εργασίας Οδικών Μεταφορών της Επιτροπής Εσωτερικών Μεταφορών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών, όπως αντικαταστήθηκε από το Προσάρτημα 1 της Αναθεωρημένης Ενιαίας Αποφάσεως για τη Διευκόλυνση των Οδικών Μεταφορών (R.E.4) που υιοθετήθηκε από την Επιτροπή Εσωτερικών Μεταφορών κατά την εξηκοστή έκτη σύνοδο αυτής που έλαβε χώρα από 17 έως 19 Φεβρουαρίου 2004, υπό την τρέχουσα μορφή της (στο εξής : «Σύσταση αρ.5»).

ΑΡΘΡΟ 1: Σκοπός

Ο σκοπός αυτής της Ενοποιημένης Συμφωνίας είναι να διέπει τις σχέσεις μεταξύ των Εθνικών Γραφείων Διεθνούς Ασφάλισης στο πλαίσιο εφαρμογής της Σύστασης υπ'αρ. 5. Σύμφωνα με την ονομασία του εγγράφου – ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ – ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ – (INTERNAL REGULATIONS) – το κείμενο αυτό όπως προσδιορίζεται από το αντικείμενο του δεν περιλαμβάνει άλλα όργανα εκτός από τα Γραφεία, με αποτέλεσμα μόνον τα Γραφεία να έχουν άμεσα δικαιώματα υπό την Ενοποιημένη Συμφωνία. Επιμέρους μέλη ή ανταποκριτές μπορούν να εκτελέσουν τα δικαιώματα που πηγάζουν από την Ενοποιημένη Συμφωνία μόνον μέσω των Γραφείων.

Άρθρο 2 – ΟΡΙΣΜΟΙ

Για τους σκοπούς της παρούσας Ενοποιημένης Συμφωνίας οι ακόλουθες λέξεις και φράσεις θα φέρουν αποκλειστικά την έννοια που αποδίδεται σε αυτές κατωτέρω και καμία άλλη:

ΑΡΘΡΟ 2: Ορισμοί

Σε σύγκριση με τις δύο προηγούμενες συμβάσεις, το παρόν Τμήμα περιέχει μερικούς νέους ορισμούς (Ασφαλιστής, Ανταποκριτής, Ατύχημα, Ζημιωθείς, Συμβούλιο των Γραφείων) ενώ άλλοι ορισμοί δεν εμφανίζονται πλέον (Γραφείο Διακανονισμού, Γραφείο Πληρωμών, Γραφείο Εξυπηρέτησης).

Το περιεχόμενο αυτών των ορισμών μελετήθηκε με προσοχή προκειμένου να εξασφαλίζει ότι η ορολογία που επιλέχθηκε είναι συμβατή με το κείμενο της Σύστασης υπ'αρ. 5 και αυτό των Ευρωπαϊκών Οδηγιών που σχετίζονται με την Ασφάλιση Οχημάτων.

2.1 «Εθνικό Γραφείο Ασφάλισης» (στο εξής: «Γραφείο»): νοείται η επαγγελματική οργάνωση που είναι Μέλος του Συμβουλίου των Γραφείων και έχει συγκροτηθεί στη χώρα εγκατάστασής του σύμφωνα με τη Σύσταση αρ.5.

2.1 Κάθε Εθνικό Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης θα πληροί τρία γενικά κριτήρια:

- α) Θα είναι επαγγελματικός οργανισμός,
- β) Θα είναι μέλος του Συμβουλίου των Γραφείων, και
- γ) θα πληροί τις προϋποθέσεις της Σύστασης υπ'αρ. 5, που απαιτεί:
  1. επίσημη αναγνώριση από την κυβέρνηση του Γραφείου της συγκεκριμένης χώρας ως ένα αυτοτελή οργανισμό ιδρυθέντα από εξουσιοδοτημένους ασφαλιστές,
  2. η συμμετοχή μελών στο Γραφείο να περιορίζεται σε εκείνους τους ασφαλιστές που είναι εξουσιοδοτημένοι να συνάπτουν ασφάλιση αστικής ευθύνης έναντι τρίτων από αυτοκίνητα,
  3. υποχρέωση όλων των ασφαλιστών που είναι εξουσιοδοτημένοι να συνάπτουν ασφάλιση για αστική ευθύνη έναντι τρίτων από αυτοκίνητα να γίνονται μέλη του Γραφείου,
  4. υποχρέωση όλων των ασφαλιστών που είναι εξουσιοδοτημένοι να ασκούν ασφάλιση αστικής ευθύνης έναντι τρίτων από οχήματα να συμμετέχουν στη χρηματοδότηση του Γραφείου, ώστε αυτό να είναι σε θέση να ανταποκρίνεται στις οικονομικές του υποχρεώσεις.

Επιπλέον, προβλέπει ότι η κυβέρνηση της χώρας κάθε Γραφείου πρέπει να παρέχει στην Οικονομική Επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών για την Ευρώπη γραπτή δέσμευση ότι δεν θα θέτει εμπόδια στον τρόπο εξαγωγής του συναλλάγματος που απαιτείται προκειμένου αυτό να ανταποκρίνεται στις διεθνείς υποχρεώσεις του και επίσης έγγραφη επιβεβαίωση ότι το Γραφείο έχει τα μέσα να εκπληρώνει οικονομικές υποχρεώσεις του.

2.2 «Ασφαλιστής»: νοείται κάθε επιχείρηση αρμόδια να παρέχει υποχρεωτική ασφάλιση για αστική ευθύνη έναντι τρίτων από τη χρήση μηχανοκίνητων οχημάτων.

2.2 Ο ορισμός του Ασφαλιστή απαιτεί ότι ο ασφαλιστής πρέπει να είναι εγκεκριμένος από την αρμόδια εθνική Αρχή να ασφαρίζει αστική ευθύνη έναντι τρίτων από αυτοκίνητα. Αυτός ο ορισμός δεν αποκλείει τον ασφαλιστή από το να λειτουργεί και σε άλλους κλάδους ασφάλισης από αυτοκίνητα, αλλά είναι απαραίτητο η έγκριση να σχετίζεται με την ασφάλιση αστικής ευθύνης έναντι τρίτων από αυτοκίνητα. Η επιχειρηματική μορφή ασφάλισης μπορεί να παίρνει οποιαδήποτε εξουσιοδοτημένη νομική μορφή, συμπεριλαμβανομένης αυτής του Lloyd's.

2.3 «Μέλος»: νοείται κάθε ασφαλιστής που είναι μέλος Γραφείου.

2.3 Σε συμμόρφωση με τη Σύσταση υπ'αρ. 5, ο ορισμός του Μέλους δεν διαχωρίζει μεταξύ ασφαλιστών εξουσιοδοτημένων να παρέχουν ασφάλιση αστικής ευθύνης έναντι τρίτων από οχήματα που προσφέρουν διεθνή εδαφική κάλυψη, και αυτών που προσφέρουν ένα παρεμφερές προϊόν αλλά η εξουσιοδότησή τους, τους περιορίζει σε «εθνική» κάλυψη μόνον. Για τους σκοπούς αυτής της Ενοποιημένης Συμφωνίας, μόνον ασφαλιστές εξουσιοδοτημένοι να παρέχουν ασφάλιση αστικής ευθύνης έναντι τρίτων από αυτοκίνητα τα οποία παρέχουν διεθνή εδαφική κάλυψη μπορούν να αναγνωρίζονται ως Μέλη.

2.4 «ανταποκριτής»: νοείται ο ασφαλιστής ή τρίτος που διορίστηκε από έναν ή περισσότερους ασφαλιστές με έγκριση του Γραφείου της χώρας στην οποία αυτός είναι εγκατεστημένος, με σκοπό το χειρισμό και το διακανονισμό των αξιώσεων που απορρέουν από ατυχήματα στα οποία εμπλέκονται οχήματα για τα οποία ο / οι εν λόγω ασφαλιστής / ές έχουν εκδώσει ασφαλιστήριο συμβόλαιο και τα οποία (ατυχήματα) συνέβησαν στη χώρα αυτή.

2.4 Ο ορισμός του Ανταποκριτή θέτει τρεις προϋποθέσεις:

- α) Να έχει διορισθεί από έναν ή περισσότερους ασφαλιστές μέσω του Εθνικού Γραφείου του οποίου αυτοί είναι μέλη,
- β) Να έχει εγκριθεί από το Γραφείο της χώρας εγκατάστασης,
- γ) Να είναι ικανός να χειρίζεται και να διακανονίζει απαιτήσεις αστικής ευθύνης έναντι τρίτων από αυτοκίνητα.

Με την επιφύλαξη κάθε νομικής ή κανονιστικής διάταξης ή προϋπόθεσης που τίθεται από το Γραφείο της χώρας εγκατάστασης, η λειτουργία του Ανταποκριτή μπορεί να εκπληρώνεται από οποιαδήποτε οργανισμό ή φυσικό πρόσωπο, όπως για παράδειγμα διακανονιστή ζημιών ή δικηγόρο.

2.5 «όχημα» : νοείται κάθε μηχανοκίνητο όχημα για μετακίνηση επί ξηράς, κινούμενο με μηχανική ενέργεια το οποίο όμως δεν κινείται επί σιδηρογραμμών καθώς και κάθε ρυμουλκό συνδεδεμένο ή μη, μόνον εφόσον το όχημα ή το ρυμουλκούμενο υπάγονται στο καθεστώς υποχρεωτικής ασφάλισης στη χώρα εντός της οποίας γίνεται χρήση αυτών.

2.5 Ο ορισμός του Αυτοκινήτου πρέπει να εννοείται σύμφωνα με τις νομικές διατάξεις που ισχύουν στη χώρα εισόδου και όχι σύμφωνα με αυτές που επικρατούν στη χώρα προέλευσης.

Τα ατυχήματα στα οποία εμπλέκονται οχήματα με συνδεδεμένα ρυμουλκούμενα θα πρέπει να διακανονίζονται σύμφωνα με τη νομοθεσία ισχύουσα στη χώρα του ατυχήματος [C.of B.16.05.85 Σημείο 2B (ii)(a)] όπως τροποποιήθηκε το 2008.

2.6 «ατύχημα»: νοείται κάθε γεγονός που προκαλεί απώλεια ή σωματική βλάβη το οποίο δύναται, σύμφωνα με τη νομοθεσία της χώρας όπου αυτό συνέβη, να εμπίπτει στο πεδίο υποχρεωτικής ασφάλισης για ευθύνη έναντι τρίτων από την χρήση οχήματος.

2.6 Ως Ατύχημα ορίζεται κάθε γεγονός που προκαλεί ζημία ή τραυματισμό και εμπίπτει στο νομικό πλαίσιο της υποχρεωτικής ασφάλισης αστικής ευθύνης έναντι τρίτων από αυτοκίνητα. Ο ορισμός καλύπτει κάθε ατύχημα, ανεξάρτητα από τον αριθμό των οχημάτων που εμπλέκονται σε αυτό, συμπεριλαμβανομένων περιπτώσεων που έχει εμπλακεί μόνον ένα όχημα.

2.7 «ζημιωθέν πρόσωπο»: νοείται κάθε πρόσωπο που δικαιούται να αξιώσει αποζημίωση για απώλεια ή σωματική βλάβη που προκλήθηκε από όχημα.

2.7 Ο ορισμός του Ζημιωθέντος βασίζεται στο δικαίωμα λήψης αποζημίωσης για υλική ζημία ή τραυματισμό. Αυτό σημαίνει στην πράξη ότι το θύμα ενός ατυχήματος και ο Ζημιωθείς, όπως ορίζεται υπό την Ενοποιημένη Συμφωνία, μπορεί να είναι δύο διαφορετικά πρόσωπα, τυπική περίπτωση ένα θύμα που τραυματίστηκε θανάσιμα, οι επιζώντες συγγενείς του οποίου δικαιούνται να αξιώσουν αποζημίωση.

***2.8 «αξίωση»:** νοείται μία ή Περισσότερες απαιτήσεις για αποζημίωση που ασκούνται από το ζημιωθέν πρόσωπο και η / οι οποία / ες απορρέουν από το ίδιο ατύχημα..*

2.8 Ο ορισμός της Αξίωσης περιλαμβάνει είτε μία μόνο απαίτηση είτε πολλαπλές απαιτήσεις για αποζημίωση υπό την προϋπόθεση ότι αυτές πηγάζουν από ένα και το αυτό γεγονός, το οποίο προκαλεί υλική ζημία ή τραυματισμό που καλύπτονται από την ασφάλιση αστικής ευθύνης έναντι τρίτων από αυτοκίνητα. Ο όρος «Αξίωση» υποδηλώνει ότι ο Ζημιωθείς υποβάλλει αίτημα αποζημίωσης. Από μόνη της η επέλευση ενός γεγονότος που έχει ως αποτέλεσμα υλική ζημία ή τραυματισμό δεν συνιστά Αξίωση.

***2.9 «ασφαλιστήριο»:** νοείται η σύμβαση υποχρεωτικής ασφάλισης που εκδίδει μέλος το οποίο παρέχει κάλυψη αστικής ευθύνης από τη χρήση οχήματος.*

2.9 Ως Ασφαλιστήριο Συμβόλαιο ορίζεται ένα συμβόλαιο ασφάλισης αστικής ευθύνης έναντι τρίτων από οχήματα, το οποίο εκδίδεται από μέλος του Γραφείου.

***2.10 «ασφαλισμένος»:** νοείται κάθε πρόσωπο του οποίου η ευθύνη έναντι τρίτων καλύπτεται από σύμβαση ασφαλίσεως.*

2.10 Ως Ασφαλισμένος ορίζεται κάθε πρόσωπο που η αστική ευθύνη του έναντι τρίτων καλύπτεται με ασφαλιστήριο συμβόλαιο. Σύμφωνα με τις εθνικές νομικές διατάξεις και τους όρους της ασφαλιστικής σύμβασης, το πρόσωπο αυτό δεν είναι απαραίτητο να είναι το πρόσωπο που συνήψε ασφαλιστήριο συμβόλαιο.

***2.11 «Πράσινη Κάρτα»:** νοείται το διεθνές πιστοποιητικό ασφαλίσεως οχημάτων το οποίο είναι σύμφωνο με τα πρότυπα που έχει εγκρίνει το Συμβούλιο των Γραφείων.*

2.11 Ως Πράσινη Κάρτα ορίζεται το Πιστοποιητικό Διεθνούς Ασφάλισης που έχει εγκριθεί από το Συμβούλιο των Γραφείων στη μορφή οποιουδήποτε «μοντέλου» του. Η τελική ευθύνη για το μοντέλο της Πράσινης Κάρτας ανήκει στην Ομάδα Εργασίας για τις Οδικές Μεταφορές της Επιτροπής Εσωτερικών Μεταφορών της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη των Ηνωμένων Εθνών.

***2.12 «Συμβούλιο των Γραφείων»:** νοείται το σώμα στο οποίο οφείλουν να ανήκουν όλα τα Γραφεία και το οποίο είναι επιφορτισμένο με τη διοίκηση και λειτουργία του συστήματος διεθνούς ασφαλίσεως αστικής ευθύνης έναντι τρίτων εξ ατυχημάτων αυτοκινήτων (γνωστό ως «Σύστημα Πράσινης Κάρτας»).*

2.12 Ο ορισμός του Συμβουλίου των Γραφείων δεν χρειάζεται καμία συγκεκριμένη επεξήγηση και προσαγορεύεται στο Καταστατικό του Συμβουλίου των Γραφείων.

ΑΡΘΡΟ 3: Διακανονισμός αξιώσεων

Το παρόν άρθρο παρουσιάζει τις υποχρεώσεις που επιβάλλονται σε κάθε Γραφείο, όταν ένα ατύχημα, στο οποίο εμπλέκεται όχημα προερχόμενο από ξένη χώρα, λαμβάνει χώρα στο έδαφος για το οποίο είναι αρμόδιο.

Άρθρο 3– ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΑΞΙΩΣΕΩΝ

3.1 Μόλις ένα Γραφείο λάβει γνώση για ατύχημα το οποίο έλαβε χώρα στην επικράτεια της χώρας για την οποία είναι αυτό αρμόδιο, και στο οποίο εμπλέκεται όχημα άλλης χώρας, οφείλει να προβεί, χωρίς να υποχρεούται να αναμένει την επίσημη άσκηση αξιώσεως, στην έρευνα των συνθηκών του ατυχήματος. Οφείλει επιπλέον να ειδοποιήσει για το ατύχημα το συντομότερο δυνατό τον ασφαλιστή ο οποίος εξέδωσε την Πράσινη Κάρτα ή το ασφαλιστήριο συμβόλαιο ή το αρμόδιο Γραφείο – εάν το κρίνει απαραίτητο. Κάθε παράλειψη να προβεί στις ανωτέρω ενέργειες, ωστόσο, δεν θεμελιώνει οποιαδήποτε ευθύνη του Γραφείου.

Σε περίπτωση που, κατά την πορεία της έρευνας αυτής, το Γραφείο διαπιστώσει ότι ο ασφαλιστής του οχήματος που ενεπλάκη στο ατύχημα είναι αναγνωρισμένος και υπάρχει εγκεκριμένος ανταποκριτής αυτού σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4, οφείλει να διαβιβάσει αμέσως τις πληροφορίες αυτές στον ανταποκριτή προκειμένου αυτός να προβεί περαιτέρω στις απαραίτητες ενέργειες.

3.1 Η πρώτη παράγραφος του παρόντος υπο-άρθρου δεσμεύει το Γραφείο της χώρας του ατυχήματος να αρχίσει έρευνα για να καταστήσει δυνατό ένα γρήγορο διακανονισμό της υπόθεσης, όταν ένας ζημιωθείς προβάλλει απαίτηση. Τονίζει συγκεκριμένα την υποχρέωσή του να παρέχει πληροφορίες στον ασφαλιστή ή στο άλλο Γραφείο που εμπλέκεται. Αυτός ο κανόνας δεν επιτρέπει στο Γραφείο της χώρας του ατυχήματος να προκαλέσει την κατάθεση μίας απαίτησης, αλλά, ταυτόχρονα προβλέπει μία προκαταρκτική διαδικασία προσέγγισης σε υποθέσεις που αναφέρονται στο Γραφείο, συμπεριλαμβανομένου, εάν είναι απαραίτητο, του να έρχεται σε επαφή με το Ζημιωθέντα. Είναι σύνηθες να εξασφαλίζει ότι ο ασφαλιστής, ή το Γραφείο – εγγυητής, ενημερώνεται άμεσα για κάθε πιθανή απαίτηση. Αυτός ο κανόνας δεν περιλαμβάνει καμία κύρωση σε περίπτωση πιθανής παράλειψης παροχής πληροφοριών, αλλά όταν σε τακτική βάση ένα Γραφείο δεν ειδοποιεί έγκαιρα για πιθανή απαίτηση, το Γραφείο (ή τα Γραφεία) – εγγυητής πρέπει να προσπαθήσει να επιλύσει το θέμα με διμερείς συζητήσεις. Εάν αυτές οι διαπραγματεύσεις δεν οδηγήσουν στην αναμενόμενη μεταβολή, τότε το Γραφείο (ή τα Γραφεία) – εγγυητής πρέπει να ενημερώνουν το Συμβούλιο των Γραφείων, καθώς αυτή η συμπεριφορά μπορεί να θεωρηθεί ως παραβίαση του Καταστατικού του Συμβουλίου των Γραφείων.

Η δεύτερη παράγραφος αυτού του υπό-άρθρου υποχρεώνει το Γραφείο που διεξάγει την έρευνα να προωθήσει την υπόθεση σε ένα διορισμένο Ανταποκριτή ενός συγκεκριμένου ασφαλιστή για περαιτέρω χειρισμό της. Δεν έχει προβλεφθεί συγκεκριμένη κύρωση για μη συμμόρφωση με αυτό τον κανόνα, αλλά και πάλι θα πρέπει να γίνεται φιλικός διακανονισμός μεταξύ των εμπλεκόμενων Γραφείων. Συχνές παραβιάσεις του κανόνα συνιστούν παραβίαση του Καταστατικού του Συμβουλίου των Γραφείων.

3.2 Με την επίδοση ασκηθείσας αξιώσεως η οποία απορρέει από ατύχημα υπό τις συνθήκες που αναγράφονται ανωτέρω, και εφόσον υπάρχει εγκεκριμένος ανταποκριτής του ασφαλιστή, το Γραφείο οφείλει να διαβιβάσει αμέσως την αξίωση στον ανταποκριτή προκειμένου αυτός να χειριστεί και να διακανονίσει αυτήν

σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει εγκεκριμένος ανταποκριτής, το Γραφείο οφείλει να ειδοποιήσει αμέσως τον ασφαλιστή ο οποίος εξέδωσε την Πράσινη Κάρτα ή το ασφαλιστήριο συμβόλαιο ή το αντίστοιχο Γραφείο, εάν είναι απαραίτητο, ότι επεδόθη στο ίδιο αξίωση που έχει ασκηθεί και ότι θα την χειριστεί το ίδιο ή θα φροντίσει αυτή να διακανονιστεί από εκπρόσωπο του οποίου η ταυτότητα πρέπει επίσης να γνωστοποιηθεί.

- 3.2. Όταν εμφανισθεί μία απαίτηση στο Γραφείο, το τελευταίο υποχρεούται να την προωθήσει άμεσα στον Ανταποκριτή, ώστε ο Ανταποκριτής να μπορέσει να τη χειριστεί και να προβεί σε διακανονισμό της απαίτησης. Με άλλα λόγια αυτό σημαίνει ότι, όπου ένας Ανταποκριτής είναι εξουσιοδοτημένος να χειρίζεται και να διευθετεί μία απαίτηση, το Γραφείο της χώρας του ατυχήματος δεν πρέπει να αναμειγνύεται παρά μόνον μέσω των δικαιωμάτων του υπό το Άρθρο 4.5 και εξαιρετικά υπό το Άρθρο 4.6. Διαβιβάζοντας την υπόθεση στον Ανταποκριτή, το Γραφείο απαλλάσσεται από κάθε περαιτέρω υποχρέωση να ενημερώσει τον ασφαλιστή και / ή το Γραφείο – εγγυητή, εφόσον ο Ανταποκριτής εκπληρώνει τις υποχρεώσεις του. Είναι τότε ευθύνη του Ανταποκριτή να παρέχει κατάλληλη ενημέρωση στον ασφαλιστή που τον διόρισε.

Πλην όμως, εάν δεν έχει ορισθεί Ανταποκριτής, το ίδιο το Γραφείο είναι υποχρεωμένο να ενημερώσει αμέσως τον ασφαλιστή ή το Γραφείο – εγγυητή ότι έχει λάβει μία αξίωση και ότι είτε θα χειριστεί την αξίωση το ίδιο ή θα διορίσει διακανονιστή για να τη χειριστεί. Στην τελευταία περίπτωση το Γραφείο θα ενημερώνει τον ασφαλιστή ή το Γραφείο – εγγυητή σχετικά με την ταυτότητα του Διακανονιστή, δίνοντας ιδιαίτερη προσοχή στις διατάξεις του Αρθρου 3.6 (σύγκρουση συμφερόντων). Συνιστάται ιδιαίτερος να λαμβάνονται όλα τα απαραίτητα μέτρα προς το σκοπό αυτό.

Γενική Συνέλευση 2005, Απόφαση υπ'αρ. 9 – Πράσινες Κάρτες που δεν εκδίδονται σε σχέση με ασφαλιστήριο συμβόλαιο.

Κατ' εφαρμογή των άρθρων 3.1 και 3.2, το Γραφείο της χώρας του ατυχήματος θα ειδοποιεί μόνον τον ασφαλιστή που εξέδωσε την Πράσινη Κάρτα ή τον ανταποκριτή του. Καμία επαφή δεν πρέπει να γίνεται με οποιονδήποτε ασφαλιστή που εκδίδει οποιοδήποτε άλλο ασφαλιστήριο συμβόλαιο το οποίο σχετίζεται με το όχημα που εμπλέκεται στο ατύχημα.

3.3 Το γραφείο είναι αρμόδιο να προβαίνει στον φιλικό διακανονισμό της αξιώσεως ή να παραλαμβάνει εξώδικο ή δικόγραφο που του επιδίδεται και το οποίο ενδεχομένως αφορά την καταβολή αποζημιώσεως.

- 3.3 Σύμφωνα με την παρούσα διάταξη, τα Γραφεία που προσχωρούν στην Ενοποιημένη Συμφωνία εξουσιοδοτούν το ένα το άλλο να χειρίζονται και, εάν είναι απαραίτητο, να προβαίνουν σε φιλικό διακανονισμό απαιτήσεων με τους Ζημιωθέντες με νομικά δεσμευτική συμφωνία, καθώς και να δέχονται επιδόσεις εξωδίκων ή δικογράφων και να εκπροσωπούν τον ασφαλισμένο ενώπιον κάθε Δικαστηρίου και κάθε άλλης αρμόδιας Αρχής. Αυτές οι ευρείες εξουσίες εκτείνονται από την πληρωμή της αιτούμενης αποζημίωσης έως την απόρριψη της απαίτησης. Πλην όμως, αυτές οι εξουσίες περιορίζονται σε δύο επίπεδα: Πρώτον από την εφαρμογή των διατάξεων των Αρθρων 3.4 και 3.5, δεύτερον από αυτές τις διατάξεις που εφαρμόζονται στη χώρα του ατυχήματος, όπως περιγράφεται στο Άρθρο 3.4. Αν και η έννοια του «καλύτερου συμφέροντος» (in the best interest) αναφέρεται στο Άρθρο 3.4, πρέπει να εννοείται ως αναπόσπαστο μέρος των περιορισμών ή των κατευθυντήριων γραμμών που διέπουν την εκτέλεση των νομικών διατάξεων που αναφέρονται εδώ.

Οι απαιτήσεις που προβάλλει ο οδηγός (ή οι δικαιούχοι του/της), ο οποίος καλύπτεται από το ασφαλιστήριο συμβόλαιο του αλλοδαπού οχήματος που εμπλέκεται στο ατύχημα όταν ο οδηγός θεωρείται υπεύθυνος για τη ζημία της οποίας αυτός ή αυτή είναι το θύμα, δεν περιλαμβάνονται στις απαιτήσεις για τις οποίες πρέπει να πληρωθεί αποζημίωση σύμφωνα με την Ενοποιημένη Συμφωνία.

Αυτός ο περιορισμός δεν αφορά περιπτώσεις όπου, σύμφωνα με τον εφαρμοστέο νόμο, ο κάτοχος του οχήματος είναι υπεύθυνος για οποιεσδήποτε σωματικές βλάβες / υλικές ζημιές υπέστη ο οδηγός του οχήματος, όπου αυτός/αυτή θεωρείται τρίτος, ακόμα και εάν αυτός/αυτή είναι υπαίτιος [CoB.21.10.77 παρ. 4 CoB.17.5.79 εδάφιο. 1] όπως τροποποιήθηκε το 2007.

3.4 Όλες οι αξιώσεις θα διακανονίζονται από το Γραφείο με απόλυτη αυτονομία και σύμφωνα με τις νομικές και κανονιστικές διατάξεις που ισχύουν στη χώρα όπου συνέβη το ατύχημα και οι οποίες αφορούν την ευθύνη, την αποζημίωση των ζημιωθέντων και την υποχρεωτική ασφάλιση, προς το καλύτερο συμφέρον του ασφαλιστή ο οποίος εξέδωσε την Πράσινη Κάρτα ή το ασφαλιστήριο συμβόλαιο ή του αντίστοιχου Γραφείου – εάν αυτό ενδείκνυται.

Το Γραφείο είναι αποκλειστικά αρμόδιο για κάθε ζήτημα σχετικό με την ερμηνεία του εφαρμοστέου δικαίου στη χώρα όπου συνέβη το ατύχημα (ακόμη και όταν αναφέρεται σε νομικές διατάξεις που ισχύουν σε άλλη χώρα) και για τον διακανονισμό της αξίωσης. Σύμφωνα με την τελευταία αυτή διάταξη, το Γραφείο οφείλει, κατόπιν ρητής αιτήσεως, να ενημερώσει τον ασφαλιστή ή το αντίστοιχο Γραφείο προτού λάβει την τελική απόφαση.

3.4 Αυτό το Άρθρο παρέχει απόλυτη διακριτική ευχέρεια σε ένα Γραφείο κατά το χειρισμό και διακανονισμό της απαίτησης, και επιβεβαιώνει ότι το Γραφείο δεν υποχρεούται να ζητήσει οδηγίες από τον ασφαλιστή ή το Γραφείο – εγγυητή. Ωστόσο, το Γραφείο ή ο διορισμένος από αυτό Διακανονιστής πρέπει να ενεργούν «προς το καλύτερο συμφέρον» του ασφαλιστή ή του Γραφείου – εγγυητή. Ιδιαίτερα, όταν οι υποθέσεις που αναφέρονται σε αυτό είναι σοβαρές, το Γραφείο ή ο Διακανονιστής έχουν το καθήκον να παρέχουν μέσα στο συντομότερο εφικτό χρόνο μια πραγματική εκτίμηση του συνολικού κόστους της απαίτησης με σκοπό να τεθούν επαρκή τεχνικά αποθέματα.

Εάν ο εμπλεκόμενος ασφαλιστής ή Γραφείο – εγγυητής ρητά ζητήσει να ενημερωθεί από το Γραφείο που χειρίζεται την αξίωση σχετικά με την τελική απόφασή του πριν ληφθεί αυτή η απόφαση, τότε αυτό το Γραφείο θα εκπληρώσει αυτή την υποχρέωση. Αυτό το καθήκον ενημέρωσης δεν εμποδίζει τη διακριτική ευχέρεια και την αρμοδιότητα του Γραφείου, όπως αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο.

Γενική Συνέλευση 2004, Απόφαση 8 – Χειρισμός Απαιτήσεων

Κατ' εφαρμογή του Άρθρου 3.4, 1^η παράγραφος της Ενοποιημένης Συμφωνίας, το Γραφείο (ή ο Διακανονιστής του) θα ενημερώνουν το συντομότερο δυνατόν τον ασφαλιστή που εξέδωσε την Πράσινη Κάρτα ή το ασφαλιστήριο συμβόλαιο ή, εάν κρίνεται σκόπιμο, το εμπλεκόμενο Γραφείο, για το υπολογιζόμενο μελλοντικό κόστος αμφοτέρων των υλικών ζημιών και των σωματικών βλαβών που στοιχειοθετούν μία επιμέρους απαίτηση. Εάν κατά τη διάρκεια του χειρισμού το Γραφείο (ή ο Διακανονιστής του) μάθει πρόσθετα στοιχεία για την απαίτηση που καθιστούν πιθανή την τροποποίηση των ποσών που έχουν προηγουμένως γνωστοποιηθεί, τότε κάθε αλλαγή του υπολογιζόμενου μελλοντικού κόστους θα γνωστοποιείται το συντομότερο

δυνατόν στον ασφαλιστή που εξέδωσε την Πράσινη Κάρτα ή το ασφαλιστήριο συμβόλαιο ή, εάν κρίνεται σκόπιμο, στο εμπλεκόμενο Γραφείο.

Τα παραπάνω προϋποθέτουν τον χειρισμό μιας ζημίας στο πλαίσιο του «καλύτερου συμφέροντος» προς τον εμπλεκόμενο ασφαλιστή ή Γραφείο.

3.5 Όπου ο προβλεπόμενος διακανονισμός της αξιώσεως υπερβαίνει τους όρους και τα όρια που θέτει ο νόμος περί υποχρεωτικής ασφάλισης αστικής ευθύνης εξ ατυχημάτων που ισχύει στη χώρα όπου συνέβη το ατύχημα ενώ καλύπτεται από το ασφαλιστήριο συμβόλαιο, το Γραφείο οφείλει να συμβουλευτεί τον ασφαλιστή σχετικά με το τμήμα εκείνο της αξίωσης που υπερβαίνει τους άνω όρους και τα όρια. Δεν απαιτείται συναίνεση του ασφαλιστή όταν το εφαρμοστέο δίκαιο επιβάλλει στο Γραφείο την υποχρέωση να λάβει υπόψη τις συμβατικές εγγυήσεις πέραν των όρων ή ορίων που προβλέπει ο νόμος περί υποχρεωτικής ασφάλισης αστικής ευθύνης από τη χρήση μηχανοκίνητων οχημάτων στη χώρα όπου συνέβη το ατύχημα.

3.5 Σε περίπτωση που ο αναμενόμενος διακανονισμός της απαίτησης υπερβαίνει τις προϋποθέσεις ή τα όρια που εφαρμόζονται υπό το νόμο της υποχρεωτικής αστικής ευθύνης των οχημάτων έναντι τρίτων που ισχύει στη χώρα του ατυχήματος, ενώ καλύπτεται από το ασφαλιστήριο συμβόλαιο, το Γραφείο θα συμβουλευτεί πρώτα τον ασφαλιστή σχετικά με το τμήμα αυτό του διακανονισμού που υπερβαίνει αυτές τις προϋποθέσεις ή όρια. Η συναίνεση του ασφαλιστή στον προτεινόμενο διακανονισμό είναι απαιτούμενη, εκτός από τις περιπτώσεις όπου το Γραφείο δεσμεύεται από το νόμο που το διέπει να τηρήσει υψηλότερες συμβατικές εγγυήσεις.

3.6 Το Γραφείο δεν δύναται με ίδια βούληση ή χωρίς την έγγραφη συναίνεση του ασφαλιστή ή του αντίστοιχου Γραφείου να αναθέσει την διευθέτηση της αξίωσης σε εκπρόσωπο ο οποίος εξαρτά οικονομικά συμφέροντα από αυτήν δύναμει κάποιας συμβατικής υποχρέωσης. Σε περίπτωση που το πράξει, χωρίς την ανωτέρω συναίνεση, το δικαίωμά του προς επανείσπραξη περιορίζεται στο μισό του ποσού που θα edικαιούτο άλλως να επανεισπράξει.

3.6 Το αρμόδιο Γραφείο μπορεί να εμπιστευθεί σε Διακανονιστή –με ιδιότητα διάφορη από αυτή του Ανταποκριτή – το χειρισμό απαίτησης, υπό τον όρο ότι δεν προσδοκά οικονομικό συμφέρον από το διακανονισμό της απαίτησης. Υπάρχουν δύο εξαιρέσεις: (1) όπου νομικά δεν υπάρχει άλλη επιλογή, (2) όπου το Γραφείο έχει την έγγραφη συναίνεση του εμπλεκόμενου ασφαλιστή ή Γραφείου – εγγυητή που επιτρέπει την εκχώρηση του χειρισμού και διακανονισμού της απαίτησης προς όφελος ενός οργάνου που να έχει πιθανό οικονομικό συμφέρον. Η κύρωση για τη μη συμμόρφωση με αυτές τις διατάξεις είναι σημαντική, καθώς περιορίζει το δικαίωμα επανείσπραξης στο 50% του ποσού που θα επανεισπραττόταν σε διαφορετική περίπτωση.

Πιθανές συγκρούσεις συμφερόντων μπορεί να προκύψουν σε περιπτώσεις άλλες από αυτές που ένας Διακανονιστής ενεργεί ως ασφαλιστής αστικής ευθύνης έναντι τρίτων για άλλο όχημα που εμπλέκεται στο ίδιο ατύχημα. Σύγκρουση συμφερόντων μπορεί επίσης να προκύψει όταν μπορεί να στηριχθεί κανείς σε συγκεκριμένα άλλα ασφαλιστικά προϊόντα

προκειμένου να καλύψει την απαίτηση, για παράδειγμα ένα ασφαλιστήριο συμβόλαιο περιουσιακών αγαθών που καλύπτει μία ιδιωτική οικία που παθαίνει ζημία από αυτοκίνητο. Όταν τα Γραφεία μπορούν να διαπιστώσουν εκ των προτέρων τέτοιες περιπτώσεις, πρέπει πάντα να πράττουν αναλόγως. Όταν τα Γραφεία, δικαιολογημένα, δεν είναι ικανά να διεξάγουν τέτοιους ελέγχους, τους συνιστάται να ζητούν από το διορισμένο Διακανονιστή να διεξάγει ο ίδιος αυτούς τους ελέγχους και, όπου διαπιστώνεται σύγκρουση συμφερόντων, να αναπέμπουν την υπόθεση που τους ανατέθηκε στο Γραφείο.

Γλώσσα αλληλογραφίας

Ελλείπει αντίθετης διμερούς συμφωνίας μόνο οι επίσημες γλώσσες του δικτύου, Αγγλικά και Γαλλικά, θα πρέπει να χρησιμοποιούνται στην αλληλογραφία. [CoB.19/20.10.89 εδάφιο 6 (β) (iii)]

Άρθρο 4 – ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΕΣ

4.1 Με την επιφύλαξη κάθε αντίθετης συμφωνίας η οποία δεσμεύει το Γραφείο έναντι άλλων Γραφείων και / ή με κάθε νομική ή κανονιστική διάταξη, κάθε Γραφείο ορίζει τους όρους υπό τους οποίους παρέχει, αρνείται ή ανακαλεί την έγκρισή του για ανταποκριτές εγκατεστημένους στην χώρα για την οποία αυτό είναι αρμόδιο.

Ωστόσο, η ανωτέρω έγκριση παρέχεται αυτομάτως όταν αιτείται στο όνομα κάποιου μέλους άλλου Γραφείου για επιχείρηση του μέλους αυτού εγκατεστημένη στη χώρα του Γραφείου προς το οποίο απευθύνεται η αίτηση, υπό τον όρο ότι η επιχείρηση αυτή έχει την άδεια να συνάπτει ασφαλίσεις αστικής ευθύνης από τη χρήση μηχανοκίνητων οχημάτων.

ΑΡΘΡΟ 4: Ανταποκριτές

- 4.1 Η πρώτη παράγραφος αυτού του υπο-άρθρου περιγράφει τη βασική αρχή που διέπει την έγκριση των Διορισμένων Ανταποκριτών: δηλαδή κάθε Γραφείο είναι ελεύθερο να θέτει – εφόσον ενεργεί εντός των πλαισίων του εθνικού δικαίου (για παράδειγμα, απαγόρευση διαπίστευσης Γραφείων Διακανονισμού Ζημιών) – τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες χορηγεί, αρνείται ή ανακαλεί έγκριση σε Ανταποκριτές που είναι εγκατεστημένοι στη χώρα για την οποία είναι αρμόδιο.

Αυτό συνεπάγεται ότι κάθε Γραφείο θα παραθέτει ένα έγγραφο στο οποίο θα έχουν τη δυνατότητα πρόσβασης (για λόγους διαφάνειας θα ήταν επιθυμητό να προβάλλεται στην ιστοσελίδα κάθε Γραφείου) όλοι οι ενδιαφερόμενοι να διορισθούν Ανταποκριτές στη χώρα του. Αυτό το έγγραφο θα πρέπει να περιγράφει όλα τα προσόντα που απαιτούνται για την εκτέλεση αυτής της λειτουργίας. Το Συμβούλιο των Γραφείων δεν είναι αρμόδιο να προβλέπει το περιεχόμενο αυτού του εγγράφου. Σας υπενθυμίζουμε ότι το «Σύστημα Πράσινης Κάρτας» καθιερώθηκε από τους ασφαλιστές και ότι για το λόγο αυτό είναι σημαντικό για τα Γραφεία να ανταποκρίνονται στις επιθυμίες τους, εφόσον τηρούν το εθνικό τους δίκαιο.

Αναφορικά με αυτό, πρέπει να σημειωθεί ότι κάθε Γραφείο πρέπει να τηρεί την αρχή της έλλειψης διακρίσεων, δηλαδή δεν μπορεί να επιβάλλει, δίχως αιτιολογία, σε συγκεκριμένους ανταποκριτές μόνον, προϋποθέσεις ή χρεώσεις (για παράδειγμα, εγγυητικές καταβολές) που δεν θα επιβάλλονται σε άλλους. Περαιτέρω, εάν το Γραφείο απαιτήσει την πληρωμή συγκεκριμένων ποσών από τους Διορισμένους Ανταποκριτές, θα εφαρμόζεται το ίδιο κριτήριο της μη διάκρισης και τα ποσά που θα χρεώνονται θα σχετίζονται με υπηρεσίες που πράγματι προσφέρονται σε μη κερδοφόρα βάση από το Γραφείο.

Σε αυτόν τον πίνακα κάθε Γραφείο θα θέτει τις προϋποθέσεις της ανάκλησης αυτής της έγκρισης. Αυτό είναι ένα λεπτό θέμα, που πρέπει να προσεγγισθεί με προσοχή, καθώς κάθε ανάκληση μπορεί να έχει οικονομικές συνέπειες για το νομικό πρόσωπο που αφορά. Κάθε Γραφείο θα φέρει την ευθύνη για τις συνέπειες οποιασδήποτε δικαστικής διαφοράς που προκύπτει από κάθε ανάκληση που κρίνεται άδικη.

Αφού κάθε Γραφείο είναι ελεύθερο να θέτει μονομερώς τις προϋποθέσεις χορήγησης ή ανάκλησης αυτής της έγκρισης, η Ενοποιημένη Συμφωνία προσφέρει επίσης στα Γραφεία την επιλογή να συμφωνούν σε κοινές προϋποθέσεις μονομερώς ή πολυμερώς.

Η δεύτερη παράγραφος του υπο-άρθρου 4.1 θέτει υπό περιορισμό την ανεξαρτησία κάθε Γραφείου καθόσον κάθε νομίμως αναγνωρισμένη εγκατάσταση ενός αλλοδαπού ασφαλιστή που είναι εξουσιοδοτημένος να συνάπτει ασφάλιση αστικής ευθύνης από οχήματα σύμφωνα με το δίκαιο της χώρας της οποίας ζητείται η έγκριση (ανταποκριτή), θα εγκρίνεται αυτόματα. Το παραπάνω επιβεβαιώνει την προϋπάρχουσα κατάσταση (Άρθρο 9 (α) της Σύμβασης Ενιαίου Τύπου).

Ο διορισμός δεύτερου ή εφεδρικού ανταποκριτή ΔΕΝ είναι αποδεκτός. [CoB.3/4. 6.99 εδάφιο 7.11]

4.2 Τα Γραφεία των Κρατών Μελών του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου υποχρεούνται, όταν παραλαμβάνουν μία τέτοια αίτηση, να εγκρίνουν ως ανταποκριτές της χώρας τους εκπροσώπους για αξιώσεις, ήδη διορισμένους από τους ασφαλιστές άλλων Κρατών Μελών σύμφωνα με την Οδηγία 2000 / 26 / ECC. Η έγκριση αυτή δεν δύναται να ανακληθεί καθόσον χρόνο ο αντίστοιχος ανταποκριτής διατηρεί την ιδιότητά του ως εκπρόσωπος για αξιώσεις σύμφωνα με την ανωτέρω Οδηγία, εκτός εάν υποπέσει σε βαριά παράβαση των υποχρεώσεών του που απορρέουν από το παρόν άρθρο.

4.2 Το παρόν υπο-άρθρο αφορά μόνον τα Γραφεία που είναι κράτη μέλη του ΕΟΧ (Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου) και την Ελβετία. Αυτές οι νέες διατάξεις προκύπτουν από τις απαιτήσεις της 4^{ης} Ευρωπαϊκής Οδηγίας Ασφάλισης Οχημάτων. Αυτή η Οδηγία προβλέπει ότι κάθε ασφαλιστής που είναι εγκατεστημένος σε ένα από τα Κράτη Μέλη θα διορίζει έναν Αντιπρόσωπο Ζημιών που θα είναι υπεύθυνος για το χειρισμό και διακανονισμό απαιτήσεων σε καθένα από τα άλλα Κράτη Μέλη. Είναι εύλογο ότι οι ασφαλιστές θα επιθυμούσαν ο Αντιπρόσωπος Ζημιών τους να διεξάγει ταυτόχρονα τη λειτουργία του Ανταποκριτή που έχει διορισθεί από το Γραφείο της χώρας που εδρεύει αυτός ο Αντιπρόσωπος. Στο μέλλον, τα Γραφεία του ΕΟΧ και της Ελβετίας θα υποχρεούνται να διορίζουν ως Ανταποκριτή του ασφαλιστή κάθε Αντιπρόσωπο Ζημιών που διορίζεται από αυτόν τον ασφαλιστή υπό την 4^η Οδηγία.

4.3 Το Γραφείο είναι αποκλειστικά αρμόδιο να αποστείλει, κατόπιν αιτήσεως ενός μέλους του, σε άλλο Γραφείο αίτηση για έγκριση ανταποκριτή εγκατεστημένου στη χώρα του Γραφείου αυτού. Η αίτηση αυτή θα αποστέλλεται με φαξ ή με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο (e – mail) και θα συνοδεύεται από αποδεικτικό ότι ο προτεινόμενος ανταποκριτής αποδέχεται την αιτούμενη έγκριση.

Το αρμόδιο Γραφείο οφείλει να δώσει ή να αρνηθεί την έγκριση του εντός τριών μηνών από την ημερομηνία που αναγράφεται στο αποδεικτικό της αιτήσεως και να κοινοποιήσει την απόφασή του και την ημερομηνία ισχύος αυτής στο Γραφείο το οποίο είχε υποβάλει τη σχετική αίτηση καθώς και στον ενδιαφερόμενο

ανταποκριτή. Σε περίπτωση που δεν ληφθεί απάντηση, η έγκριση τεκμαίρεται δοθείσα και ισχύουσα από την λήξη της περιόδου αυτής.

- 4.3 Το αίτημα για έγκριση απευθύνεται κατ' αποκλειστική αρμοδιότητα στο Γραφείο του οποίου είναι μέλος ο ασφαλιστής που υποβάλλει το αίτημα. Προβλέπεται ότι τέτοιο αίτημα θα αποστέλλεται με φαξ ή ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, ούτως ώστε να μπορεί να επαληθεύεται το χρονικό διάστημα των τριών μηνών που διατίθεται στο Γραφείο – παραλήπτη προκειμένου να αποφασίσει επάνω στο αίτημα για έγκριση. Αυτό το αίτημα θα υποστηρίζεται με αποδεικτικά στοιχεία ότι ο προτεινόμενος Ανταποκριτής έχει συμφωνήσει στον αιτούμενο διορισμό.

Γενική Συνέλευση 2005, Απόφαση υπ'αρ. 8 – Απόδειξη αποδοχής διορισμού από ανταποκριτή.

Προκειμένου να αποφεύγονται περιττές γραφειοκρατικές διαδικασίες, η απόδειξη ότι ο προτεινόμενος ανταποκριτής δέχεται το διορισμό μπορεί να συνίσταται σε οποιαδήποτε αξιόπιστη και σαφή δήλωση αποδοχής. Αυτή η αποδοχή μπορεί επίσης να γίνει από το διεθνή οργανισμό αντιπρόσωπος του οποίου είναι ο προτεινόμενος ανταποκριτής.

Το Γραφείο που λαμβάνει αίτημα για έγκριση θα τη χορηγεί ή θα την απορρίπτει εντός χρονικού διαστήματος τριών μηνών από την ημερομηνία παραλαβής του αιτήματος. Εάν δεν υπάρχει απάντηση εντός αυτού του χρονικού διαστήματος, θα θεωρείται ότι η έγκριση έχει χορηγηθεί. Το Γραφείο θα κοινοποιεί επίσης την απόφασή του και την ημερομηνία της ενεργοποίησής της στο Γραφείο που έχει στείλει το αίτημα, καθώς και στον ενδιαφερόμενο Ανταποκριτή. Δεν προσδιορίζεται εάν αυτή η απόφαση πρέπει να είναι αιτιολογημένη. Για τις όποιες έννομες συνέπειες, θα βοηθούσε να δίδεται μία σύντομη εξήγηση σε περίπτωση άρνησης.

4.4 Ο ανταποκριτής θα χειρίζεται κάθε αξίωση σύμφωνα με τις νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις που ισχύουν στη χώρα που συνέβη το ατύχημα και οι οποίες ρυθμίζουν την ευθύνη, την αποζημίωση των ζημιωθέντων μερών και την υποχρεωτική ασφάλιση για ευθύνη εξ ατυχημάτων αυτοκινήτων, στο όνομα του Γραφείου που έδωσε την έγκριση, η οποία (αξίωση) απορρέει από ατύχημα που συνέβη στη χώρα αυτή και στο οποίο ενεπλάκησαν οχήματα ασφαλισμένα από τον ασφαλιστή ο οποίος ζήτησε την έγκριση.

Όπου ο προβλεπόμενος διακανονισμός υπερβαίνει τους όρους και τα όρια που θέτει ο νόμος περί υποχρεωτικής ασφάλισης αστικής ευθύνης εξ ατυχημάτων οχημάτων που ισχύει στη χώρα όπου συνέβη το ατύχημα ενώ καλύπτεται από το ασφαλιστήριο συμβόλαιο, ο ανταποκριτής οφείλει να συμμορφωθεί με τις διατάξεις του άρθρου 3.5.

- 4.4 Προσδιορίζεται σαφώς ότι, όταν χειρίζεται και διακανονίζει μία απαίτηση, ο διορισμένος Ανταποκριτής θα ενεργεί στο όνομα του διορίζοντος Γραφείου, παρέχοντας έτσι στους Ζημιωθέντες το ίδιο επίπεδο εγγυήσεων που δικαιούνται να αναμένουν από κάθε τοπικό Γραφείο κάθε χώρας ατυχήματος. Ο διορισμένος Ανταποκριτής ενεργεί επίσης για λογαριασμό του ασφαλιστή που έχει ζητήσει το διορισμό του, καθιστώντας σαφές ότι ο ασφαλιστής είναι ο κύριος οφειλέτης της αποζημίωσης.

Όταν ο διακανονισμός προβλέπεται ότι υπερβαίνει τις προϋποθέσεις και τα όρια που εφαρμόζονται υπό το εφαρμοστέο δίκαιο αστικής ευθύνης έναντι τρίτων από οχήματα της χώρας του ατυχήματος, ενώ υπάρχει κάλυψη από ασφαλιστήριο συμβόλαιο, η δεύτερη παράγραφος επιβάλλει στο διορισμένο Ανταποκριτή την ίδια υποχρέωση με αυτήν που έχει τεθεί στο Γραφείο της χώρας του ατυχήματος. (Σημ. άρθρο 3.5 – Να συμβουλευτείτε τον Ασφαλιστή) Σε περίπτωση παραβίασης αυτής της υποχρέωσης, ο διορισμένος ανταποκριτής δεν θα έχει το δικαίωμα να επωφεληθεί από την εγγύηση που παρέχεται υπό τη δεύτερη παράγραφο του Άρθρου 4.7. (Σημ. Επανείσπραξη από το Γραφείο που ενέκρινε το διορισμό του)

4.5 Το Γραφείο το οποίο ενέκρινε κάποιον ανταποκριτή αναγνωρίζει αυτόν ως αποκλειστικά αρμόδιο να χειρίζεται και να διακανονίζει τις αξιώσεις προς αποζημίωση, στο όνομα του Γραφείου και για λογαριασμό του ασφαλιστή ο οποίος ζήτησε την έγκριση. Το Γραφείο οφείλει να ενημερώσει τα ζημιωθέντα μέρη για την αρμοδιότητα αυτή του ανταποκριτή καθώς και να διαβιβάζει σε αυτόν κάθε κοινοποίηση σχετική με τις αξιώσεις αυτές. Ωστόσο, το Γραφείο δύναται ανά πάσα στιγμή και χωρίς να υποχρεούται να δικαιολογήσει την απόφασή του, να αναλάβει το ίδιο τον διακανονισμό και την διευθέτηση μιας αξίωσης – αφαιρώντας αυτή από τον ανταποκριτή.

4.5 Αφότου χορηγηθεί η έγκριση, ο διορισμένος Ανταποκριτής θα είναι ο αποκλειστικός αρμόδιος να χειρίζεται και να διακανονίζει απαιτήσεις που προκύπτουν από ατυχήματα που προκαλούνται από οχήματα ασφαλισμένα στον ασφαλιστή που έχει ζητήσει το διορισμό του. Αν και αυτή η αρμοδιότητα περί χειρισμού και διακανονισμού απαιτήσεων είναι αποκλειστική, το Γραφείο διατηρεί την εξουσία να υποκαθιστά το ίδιο το διορισμένο Ανταποκριτή χωρίς υποχρέωση αιτιολόγησης. Θεωρείται ότι μόνον εξαιρετικές συνθήκες θα δικαιολογούσαν την άσκηση αυτής της εξουσίας, και μόνον για να εξασφαλιστεί ο αποτελεσματικός χειρισμός των απαιτήσεων.

4.6 Σε περίπτωση που, για οποιοδήποτε λόγο, το Γραφείο το οποίο έδωσε την έγκριση υποχρεωθεί να καταβάλει αποζημίωση σε ζημιωθέν πρόσωπο στη θέση του ανταποκριτή, νομιμοποιείται να επανεισπράξει ευθέως από το Γραφείο μέσω του οποίου απεστάλη η αίτηση για έγκριση, σύμφωνα με τους όρους που αναφέρονται στο άρθρο 5.

4.6 Εάν, για οποιοδήποτε λόγο, υποχρεώνεται ένα Γραφείο να προβεί σε πληρωμή αντί του διορισμένου Ανταποκριτή, θα επανεισπράττει απ' ευθείας από το Γραφείο που έστειλε το αίτημα για το διορισμό. Η απαίτηση για επανεισπραξη θα αποστέλλεται απ' ευθείας στο Γραφείο του οποίου είναι μέλος ο εν προκειμένω ασφαλιστής, υπό τους όρους που τίθενται στο Άρθρο 5, που σημαίνει ότι η επανεισπραξη θα γίνεται εντός χρονικού διαστήματος δύο μηνών από την ημερομηνία της απαίτησης για επανεισπραξη. Επιπροσθέτως, και σε αυτή την περίπτωση θα ήταν σωστό για το Γραφείο που κατέβαλε την αποζημίωση να ενημερώσει το Γραφείο από το οποίο ζητείται η επανεισπραξη για τους λόγους της παρέμβασής του.

4.7 Σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 4.4, ο ανταποκριτής δύναται να συμφωνεί ελεύθερα με τον ασφαλιστή ο οποίος ζήτησε τον διορισμό του, τους όρους επανεισπραξης των ποσών που κατεβλήθησαν στα ζημιωθέντα μέρη καθώς και την μέθοδο υπολογισμού αμοιβής διαχείρισης ζημίας (διαχειριστικών εξόδων - handling fees), ωστόσο, η συμφωνία αυτή δεν ισχύει έναντι οποιουδήποτε Γραφείου.

Σε περίπτωση που ο ανταποκριτής δεν δύναται να εισπράξει το

ποσό που έχει προκαταβάλει ως αποζημίωση, σύμφωνα με τους ορισμούς του άρθρου 4.4, για λογαριασμό του ασφαλιστή ο οποίος ζήτησε τον διορισμό του, θα επανεισπράξει από το Γραφείο που ενέκρινε τον διορισμό αυτό. Αυτό το Γραφείο θα επανεισπράξει εν συνεχεία από το Γραφείο του οποίου ο εν λόγω ασφαλιστής είναι μέλος σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 5.

- 4.7 Οι Ασφαλιστές και οι διορισμένοι Ανταποκριτές τους είναι ελεύθεροι να συμφωνήσουν μεταξύ τους, τους όρους για τις επανεισπράξεις και τα Διαχειριστικά Έξοδα. Αυτοί οι όροι, ωστόσο, δεν θα μπορούν να εκτελεστούν σε βάρος των Γραφείων, που σημαίνει ότι εάν ένα Γραφείο πρέπει να ενεργήσει στη θέση ενός διορισμένου Ανταποκριτή, θα το πράξει σύμφωνα με τους κανόνες που τίθενται στο Άρθρο 5 και δεν θα δεσμεύεται από αυτούς που έχουν συμφωνηθεί μεταξύ του ασφαλιστή και του διορισμένου Ανταποκριτή.

Η δεύτερη παράγραφος προβλέπει ότι το Γραφείο που έχει αποδεχτεί τον διορισμό ενός Ανταποκριτή θα του αποδίδει κάθε ποσό (ήτοι αποζημίωση, έξοδα και χρεώσεις που σχετίζονται με την αποζημίωση των ζημιωθέντων, μη συμπεριλαμβανομένης της αμοιβής Διαχείρισης) που ο Ανταποκριτής μπορεί να έχει προκαταβάλει και το οποίο δεν μπορεί να επανεισπράξει. Πριν προβεί σε οποιαδήποτε τέτοια πληρωμή, το Γραφείο θα επιβεβαιώνει ότι η πληρωμή έχει πράγματι γίνει σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 4.4. Με άλλα λόγια, το Γραφείο θα επιβεβαιώνει ότι ο Ανταποκριτής έχει προβεί σε όλα τα βήματα που θα είχαν γίνει εάν το Γραφείο είχε χειριστεί την ζημία το ίδιο. Το Γραφείο στη συνέχεια θα επανεισπράξει σύμφωνα με τους όρους που τίθενται στο Άρθρο 5 από το Γραφείο που έστειλε το αίτημα για διορισμό.

Γενική Συνέλευση 2005, Απόφαση υπ' αρ. 6 – Επανείσπραξη Ανταποκριτή.

Στο πνεύμα του Άρθρου 5.1 της Ενοποιημένης Συμφωνίας, σύμφωνα με το οποίο ένα αίτημα επανείσπραξης θα γίνεται το αργότερο εντός χρονικού διαστήματος ενός έτους από την ημερομηνία που έγινε η τελευταία πληρωμή στο ζημιωθέντα, ο ανταποκριτής που δεν δύναται να επανεισπράξει από τον ασφαλιστή μπορεί να ζητήσει την επανείσπραξη από το Γραφείο που τον διόρισε εντός της μέγιστης προθεσμίας του ενός έτους από την ημερομηνία της τελευταίας πληρωμής που έγινε στο ζημιωθέντα.

Το Γραφείο που κατέβαλε την αποζημίωση στον ανταποκριτή θα ζητήσει επανείσπραξη από το Γραφείο του οποίου είναι μέλος ο ασφαλιστής εντός του μεγίστου χρονικού διαστήματος ενός έτους από την ημερομηνία της τελευταίας πληρωμής που έγινε στον ανταποκριτή, κατά το Άρθρο 5.1.

Γενική Συνέλευση 2006, Απόφαση 2 – Επανείσπραξη των ανταποκριτών

Η δεύτερη παράγραφος του άρθρου 4.7 θα ερμηνευτεί υπό την έννοια ότι το αίτημα για επανείσπραξη που αποστέλλεται στο Γραφείο, του οποίου ο ασφαλιστής είναι ή ήταν Μέλος, θα περιλαμβάνει τα διαχειριστικά έξοδα εφόσον οφείλονται και τον τόκο υπερημερίας σύμφωνα με τους όρους που τίθενται στο άρθρο 5, αλλά τα αιτούμενα διαχειριστικά έξοδα και ο τόκος υπερημερίας δεν θα πρέπει να υπερβαίνουν τα οριζόμενα από τα άρθρα 5.1.3 και 5.2. Ο εγκεκριμένος ανταποκριτής θα επανεισπράξει τα διαχειριστικά έξοδα και τον τόκο υπερημερίας από το Γραφείο το οποίο απέστειλε το αίτημά του για επανείσπραξη σύμφωνα με το άρθρο 5, εφόσον αυτά τα ποσά έχουν παραληφθεί από το Γραφείο στο οποίο ο ασφαλισμένος είναι ή υπήρξε Μέλος.

4.8 Όταν ένα Γραφείο ενημερωθεί ότι κάποιο μέλος του αποφάσισε να παύσει έναν ανταποκριτή, οφείλει άμεσα να ενημερώσει σχετικά το Γραφείο το οποίο έδωσε την έγκριση για αυτόν. Το τελευταίο ορίζει κατά διακριτική του ευχέρεια την ημερομηνία από την οποία η έγκρισή του παύει ισχύουσα.

Όταν Γραφείο το οποίο έδωσε την έγκρισή του για έναν ανταποκριτή αποφασίσει να ανακαλέσει την έγκρισή του ή ενημερωθεί ότι ο ανταποκριτής επιθυμεί να ανακληθεί αυτή, οφείλει να ενημερώσει αμέσως το Γραφείο στο οποίο είχε διαβιβάσει την αίτηση για διορισμό του ανταποκριτή. Οφείλει επίσης να ενημερώσει το Γραφείο για την ημερομηνία ισχύος της ανακλήσεως του ανταποκριτή ή την ημερομηνία από την οποία η έγκρισή του παύει ισχύουσα.

4.8 Αυτό το υπο-άρθρο ασχολείται με την ακύρωση ή την ανάκληση του διορισμού.

Τρεις διαφορετικές περιπτώσεις αντιμετωπίζονται:

- Ο ασφαλιστής επιθυμεί να θέσει τέλος στη σύμβαση που τον δεσμεύει με ένα Ανταποκριτή.
- Ο Ανταποκριτής επιθυμεί να θέσει τέλος στη σύμβαση που τον δεσμεύει με τον ασφαλιστή.
- Το Γραφείο αποφασίζει να ανακαλέσει το διορισμό που έχει χορηγήσει σε Ανταποκριτή.

Σε αυτές τις περιπτώσεις εναπόκειται στο Γραφείο που έχει εγκρίνει το διορισμό να προσδιορίσει την ημερομηνία κατά την οποία θα λήξει η δραστηριότητα του Ανταποκριτή.

Άρθρο 5 – ΟΡΟΙ ΕΠΑΝΕΙΣΠΡΑΞΗΣ

5.1 Όταν το Γραφείο ή ο εκπρόσωπος αυτού που διορίστηκε για το σκοπό αυτό διακανονίζει κάθε αξίωση που απορρέει από το ίδιο ατύχημα, αποστέλλει, το αργότερο εντός ενός έτους από την ημέρα που έλαβε χώρα η τελευταία καταβολή υπέρ του ζημιωθέντος προσώπου, με φαξ ή με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, στο μέλος του Γραφείου που είχε εκδώσει την Πράσινη Κάρτα ή το ασφαλιστήριο συμβόλαιο ή στο αντίστοιχο Γραφείο – εάν το κρίνει αναγκαίο – απαίτηση για επανείσπραξη η οποία θα ορίζει:

5.1.1 τα ποσά που κατεβλήθησαν ως αποζημίωση στα ζημιωθέντα πρόσωπα, είτε με φιλικό διακανονισμό είτε δυνάμει δικαστικής απόφασης

5.1.2 τα ποσά που δαπανήθηκαν για εξωτερικές υπηρεσίες κατά τον χειρισμό και διακανονισμό κάθε αξίωσης καθώς και όλα τα έξοδα που εγένοντο για τους σκοπούς της δικαστικής διαδικασίας τα οποία θα κατεβάλλοντο υπό παρόμοιες συνθήκες από ασφαλιστή εγκατεστημένο στη χώρα του ατυχήματος.

5.1.3 την αμοιβή διαχείρισης ζημίας και την κάλυψη όλων των λοιπών δαπανών υπολογιζόμενων σύμφωνα με τους εγκεκριμένους κανόνες του Συμβουλίου των Γραφείων.

Σε περιπτώσεις αξιώσεων που γεννώνται από το ίδιο ατύχημα και

οι οποίες διακανονίζονται χωρίς να καταβληθεί αποζημίωση, τα ποσά που αναφέρονται ανωτέρω υπό 5.1.2 καθώς και το ελάχιστο ποσό των διαχειριστικών εξόδων που ορίζεται από το Συμβούλιο των Γραφείων σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 5.1.3, δύνανται να απαιτηθούν.

ΑΡΘΡΟ 5: Όροι Επανείσπραξης

- 5.1 Οι όροι για την αποστολή αίτησης επανείσπραξης είναι οι εξής:
- α) Να έχουν πληρωθεί όλες οι απαιτήσεις που απορρέουν από το ίδιο ατύχημα,
  - β) Το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί μεταξύ της ημερομηνίας της τελευταίας πληρωμής που έγινε προς όφελος του Ζημιωθέντα και της αίτησης για επανείσπραξη να είναι μικρότερο ή ίσο με ένα έτος,
  - γ) Η αίτηση να αποστέλλεται με φαξ ή με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο.
  - δ) Η αίτηση να προσδιορίζει τα ποσά:
    - α. που πληρώθηκαν ως αποζημίωση στους Ζημιωθέντες,
    - β. που δαπανήθηκαν για εξωτερικές υπηρεσίες (γραφεία διακανονισμού ζημιών κλπ) και έξοδα νομικών διαδικασιών στα οποία θα υποβαλλόταν ο ασφαλιστής στη χώρα του ατυχήματος υπό παρόμοιες συνθήκες,
    - γ. για διαχειριστικά έξοδα για την κάλυψη όλων των άλλων χρεώσεων και που έχουν υπολογισθεί σύμφωνα με τους κανόνες που έχουν εγκριθεί από το Συμβούλιο των Γραφείων.

Όπου η απαίτηση δεν κατέληξε στην πληρωμή αποζημίωσης, ποσά που έχουν δαπανηθεί για εξωτερικές υπηρεσίες και έξοδα νομικών διαδικασιών μπορούν να απαιτηθούν, όπως και τα ελάχιστα διαχειριστικά έξοδα, όπως έχουν εγκριθεί από το Συμβούλιο των Γραφείων.

Μεταφραστικά έξοδα στα οποία υποβάλλεται το Γραφείο στη χώρα του ατυχήματος.

- α) προς το καλύτερο συμφέρον του Γραφείου – εγγυητή και/ή του εμπλεκόμενου ασφαλιστή
  - β) σε σχέση με τα έξοδα νομικών διαδικασιών
  - γ) μετά από αίτημα του Γραφείου – εγγυητή και/ή του εμπλεκόμενου ασφαλιστή μπορούν να επανεισπραχθούν από το Γραφείο της χώρας του ατυχήματος.
- [CoB.19/20.10.89 εδάφιο 6 (β (ii))** όπως τροποποιήθηκε το 2007.

5.2 Η απαίτηση για επανείσπραξη των ανωτέρω ποσών θα ορίζει ότι τα οφειλόμενα ποσά είναι πληρωτέα στη χώρα και στο εθνικό νόμισμα του δικαιούχου, απαλλαγμένα από έξοδα, εντός περιόδου δύο μηνών από την ημερομηνία της απαιτήσεως και ότι, με την εκπνοή της περιόδου αυτής, θα υπολογίζονται αυτομάτως τόκοι υπερημερίας επί του οφειλομένου ποσού, σε ποσοστό 12 % ετησίως, από την ημέρα της απαιτήσεως έως την ημέρα της είσπραξης του εμβάσματος από την τράπεζα του δικαιούχου.

Η απαίτηση για επανείσπραξη των ανωτέρω ποσών δύναται επίσης να ορίζει ότι τα ποσά που εκφράζονται σε εθνικό νόμισμα είναι πληρωτέα σε ευρώ, στην ισοτιμία συναλλάγματος που ισχύει στη χώρα του Γραφείου που αξιώνει τα ποσά, κατά την ημερομηνία της απαίτησης.

5.2 Η αίτηση για επανείσπραξη θα προσδιορίζει ότι:

- α) τα ποσά που οφείλονται στο αιτούμενο Γραφείο θα πληρώνονται στη χώρα του και στο εθνικό νόμισμα αυτής της χώρας.
- β) το αιτούμενο Γραφείο θα λάβει το οφειλόμενο ποσό απαλλαγμένο από έξοδα (τραπεζικά έξοδα κλπ),
- γ) τα οφειλόμενα ποσά θα καταβληθούν εντός δύο μηνών από την ημερομηνία της αίτησης,
- δ) οι πληρωμές που λαμβάνονται μετά τη λήξη της προθεσμίας των δύο μηνών θα παίρνουν αυτόματα τόκο υπερημερίας 12% ανά έτος στο οφειλόμενο ποσό από την ημερομηνία της αίτησης έως την ημερομηνία της λήψης του εμβάσματος από την τράπεζα του δικαιούχου.

Τα απαιτητά διαχειριστικά έξοδα σύμφωνα με το άρθρο 5.1.3 της Ενοποιημένης Συμφωνίας δεν μπορούν να επαυξηθούν με Φ.Π.Α. ή άλλους τοπικούς φόρους [CoB.17/18.5.1973 εδάφιο 5 και 17.10.75 εδάφιο 4] όπως τροποποιήθηκε το 2006.

Σε απάντηση στο ερώτημα - «Οφείλεται τόκος σε καθυστερημένες πληρωμές όταν το Μέλος του Γραφείου Πληρωμής βρίσκεται σε κατάσταση χρεοκοπίας» συμφωνήθηκαν τα παρακάτω συμπεράσματα:

Η απόφαση της Γενικής Συνέλευσης το Μάιο 1982 – ότι δεν πρέπει να υπάρξει καμία διάκριση όσον αφορά τον τόκο μεταξύ μιας κανονικής περίπτωσης και μιας περίπτωσης εταιρείας υπό εκκαθάριση – πρέπει να επιβεβαιωθεί εκ νέου. Κατά συνέπεια το Γραφείο που εγγυάται πρέπει να είναι υπεύθυνο σε όλες τις περιπτώσεις για τα χρέη ενός Μέλους το οποίο βρισκόταν υπό εκκαθάριση, συμπεριλαμβανομένων των τόκων από την ημερομηνία της πρώτης απαίτησης για επανείσπραξη από εκείνο το Μέλος.

Ένα Γραφείο – εγγυητής, γνωρίζοντας ότι ένα από τα Μέλη του τίθεται υπό εκκαθάριση, πρέπει να ειδοποιήσει για αυτό το γεγονός τον Γενικό Γραμματέα και όλα τα άλλα Μέλη. Το Γραφείο της χώρας του ατυχήματος, μόλις λάβει μια παρόμοια ειδοποίηση, θα πρέπει να ειδοποιήσει το συντομότερο δυνατό το Γραφείο – εγγυητή σχετικά με κάθε εκκρεμούσα αίτηση επανείσπραξης προς το Μέλος υπό εκκαθάριση και για όλες τις περιπτώσεις που βρίσκονται υπό διαδικασία διακανονισμού. Αιτήσεις για επανείσπραξη σχετικά με απαιτήσεις που έχουν διακανονιστεί μετά την εκκαθάριση μιας Εταιρείας θα αποστέλλονται στο Γραφείο στο οποίο η Εταιρεία είναι Μέλος. Εάν το Γραφείο της χώρας του ατυχήματος ή το Μέλος του δεν αποστείλει την αίτηση επανείσπραξης κατευθείαν στο Γραφείο που εγγυάται μετά την ημερομηνία ειδοποίησης του Συμβουλίου των Γραφείων, το Γραφείο που εγγυάται δεν είναι υποχρεωμένο να πληρώσει επιτόκιο ποινή. Η προθεσμία για την επανείσπραξη εντός 60 ημερών υπολογίζεται από την ημερομηνία παραλαβής του αιτήματος επανείσπραξης από το Γραφείο που εγγυάται όπως τροποποιήθηκε το 2006.

Αντίθετα προς τα παραπάνω, η αίτηση επανείσπραξης μπορεί να αναχθεί σε ευρώ. Η εφαρμοστέα ισοτιμία θα είναι η επίσημη συναλλαγματική ισοτιμία του τοπικού νομίσματος του αιτουμένου Γραφείου προς το ευρώ, όπως εφαρμόζεται στη χώρα του αιτουμένου Γραφείου κατά την ημερομηνία της αίτησης. [CoB. 26/27.5.94 εδάφιο 2] όπως τροποποιήθηκε το 2006.

Γενική Συνέλευση 2006, Απόφαση 1 – Τρόποι πληρωμής

Απαγορεύεται η πληρωμή με επιταγή διότι δεν είναι σύμφωνη με το άρθρο 5.2, το οποίο προβλέπει ότι τα οφειλόμενα ποσά είναι πληρωτέα χωρίς έξοδα στον δικαιούχο. Η πληρωμή με επιταγή συνεπάγεται πάντα συμπληρωματικά έξοδα για τον δικαιούχο, που αποτελούνται όχι μόνο από τις αμοιβές της τραπεζής, αλλά και από το φόρτο επιπρόσθετης διοικητικής εργασίας, την οποία ο δικαιούχος πρέπει να υποστεί για να εξαργυρώσει την επιταγή. Επιπλέον, η εξαργύρωση μιας επιταγής συχνά συνεπάγεται μακροχρόνια διαδικασία, η οποία

μπορεί να γίνει αιτία περαιτέρω καθυστέρησης και να δικαιολογήσει πιθανά αιτήματα για καταβολή τόκου υπερημερίας. Τέλος, η πιθανή αποστολή σε λάθος διεύθυνση μιας επιστολής με την επιταγή μπορεί να προξενήσει ακόμα περισσότερα προβλήματα στον δικαιούχο.

5.3 Οι απαιτήσεις προς είσπραξη των άνω ποσών, σε καμία περίπτωση δεν περιλαμβάνουν πληρωμές για πρόστιμα, εγγυήσεις ή άλλες χρηματικές ποινές που επιβλήθηκαν στον ασφαλισμένο και οι οποίες δεν καλύπτονται ασφαλιστικά για αστική ευθύνη από την χρήση μηχανοκίνητων οχημάτων στη χώρα όπου συνέβη το ατύχημα.

5.3 Ποσά που δαπανούνται για την πληρωμή οικονομικών κυρώσεων που επιβάλλονται κατά Ασφαλισμένου και που δεν καλύπτονται από ασφάλιση αστικής ευθύνης έναντι τρίτων από αυτοκίνητα στη χώρα του ατυχήματος δεν μπορούν να επανείσπραχθούν υπό την Ενοποιημένη Συμφωνία και επομένως δεν μπορούν να συμπεριληφθούν σε αίτημα επανείσπραξης.

5.4 Τα παραστατικά έγγραφα, συμπεριλαμβανομένου του εγγράφου που αποδεικνύει αντικειμενικά ότι η οφειλόμενη αποζημίωση έχει καταβληθεί στα ζημιωθέντα πρόσωπα, θα αποστέλλονται αμέσως κατόπιν σχετικού αιτήματος αλλά χωρίς καθυστέρηση στην επανείσπραξη.

5.4 Αποδεικτικά έγγραφα, συμπεριλαμβανομένης της εξοφλητικής απόδειξης (proof of payment), δεν θα αποτελούν προϋπόθεση της αίτησης για επανείσπραξη. Το Γραφείο που αιτείται την επανείσπραξη είναι υποχρεωμένο να γνωστοποιεί άμεσα αυτά τα έγγραφα, εάν αυτό του ζητηθεί από το άλλο μέρος. Ωστόσο, η υποβολή αυτών των εγγράφων δεν αποτελεί προϋπόθεση της επανείσπραξης. Η καθυστερημένη παράδοση των αποδεικτικών εγγράφων ούτε αναστέλλει ούτε τερματίζει το χρονικό διάστημα που διατίθεται για επανείσπραξη κατά τη λήξη του οποίου ο τόκος καθίσταται ληξιπρόθεσμος.

Απόδειξη της πληρωμής από το Γραφείο της χώρας του ατυχήματος

Εάν το Γραφείο – εγγυητής ζητήσει από το Γραφείο της χώρας του ατυχήματος απόδειξη της πληρωμής, αυτή μπορεί να παρασχεθεί **με οποιοδήποτε τρόπο**. Παραδείγματος χάρη προσκομίζοντας ένα από τα παρακάτω έγγραφα:-

- ο αντίγραφο της αποστολής εμβάσματος/επιταγής ή διαταγής μεταφοράς,
- ο οι λέξεις «εξοφλήθηκε την...» πάνω σε διαταγή πληρωμής ή τιμολόγιο,
- ο βεβαίωση παραλαβής τοις μετρητοίς κατά την παράδοση,
- ο απόδειξη
- ο εκτύπωση από υπολογιστή ή αντίγραφο έντυπου της οθόνης του υπολογιστή, ή ακόμα και απόδειξη της τηλεαποστολής από τον διαχειριζόμενο φορέα στον παραλήπτη των χρημάτων. [CoB.4/5.6.98 εδάφιο 6.11]

5.5 Η επανείσπραξη των ποσών που αναφέρονται στα άρθρα 5.1.1 και 5.1.2 ανωτέρω, δύναται να απαιτηθεί σύμφωνα με τους όρους του παρόντος άρθρου παρότι το Γραφείο πιθανόν δεν διακανόνισε όλες τις αξιώσεις που απορρέουν από το ίδιο ατύχημα. Τα διαχειριστικά έξοδα που προβλέπει το άρθρο 5.1.3 ανωτέρω, δύναται επίσης να απαιτηθούν εφόσον το κύριο κεφάλαιο που συνιστά το αντικείμενο της επανείσπραξης υπερβαίνει το ποσό που ορίστηκε από το

Συμβούλιο των Γραφείων.

5.5 Επιτρέπεται να ζητούνται επανεισπράξεις ποσών που έχουν πληρωθεί ως προκαταβολές, ακόμη και αν δεν έχουν διακανονισθεί όλες οι απαιτήσεις που απορρέουν από το ίδιο ατύχημα. Στις περιπτώσεις αυτές μπορεί να αξιωθούν διαχειριστικά έξοδα αλλά μόνον εάν το κύριο ποσό της αιτούμενης επανείσπραξης υπερβαίνει ένα ελάχιστο ποσό που έχει θέσει το Συμβούλιο των Γραφείων. (Σημ. Βλέπε κατωτέρω απόφαση υπ' αρ.2, Γ. Σ. 2003) Τα υποβάλλοντα αίτηση Γραφεία πρέπει να απέχουν από την αξίωση επανείσπραξης μικρών ποσών.

5.6 Σε περίπτωση που, μετά την ικανοποίηση της απαίτησης για επανείσπραξη των καταβληθέντων, κάποια αξίωση ασκείται εκ νέου ή προκύπτει κάποια περαιτέρω αξίωση απορρέουσα από το ίδιο ατύχημα, το υπόλοιπο των διαχειριστικών εξόδων – εάν υπάρχει – υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν κατά το χρόνο που απαιτείται η επανείσπραξη των καταβληθέντων σε σχέση με την αξίωση που ασκείται εκ νέου ή την περαιτέρω αξίωση.

5.6 Σε περίπτωση επανανοιγείσας ή περαιτέρω αξίωσης, το υπόλοιπο των διαχειριστικών εξόδων θα υπολογισθεί σύμφωνα με τους κανόνες του Συμβουλίου των Γραφείων που ισχύουν κατά το χρόνο που υποβάλλεται η αίτηση επανείσπραξης που σχετίζεται με την επανανοιγείσα ή την περαιτέρω αξίωση.

5.7 Σε περίπτωση που δεν γεννάται αξίωση αποζημίωσης από κάποιο ατύχημα, δεν δύναται να απαιτηθούν διαχειριστικά έξοδα.

5.7 Εάν, για οποιοδήποτε λόγο, δεν υποβάλλεται αξίωση αποζημίωσης (claim), το Γραφείο που κάνει αίτηση επανείσπραξης δεν έχει δικαίωμα να ζητήσει διαχειριστικά έξοδα. Οι δραστηριότητες ενός Γραφείου στη χώρα του ατυχήματος που διενεργούνται υπό το Άρθρο 3.1 (Σημ. Έρευνα συνθηκών ατυχήματος) θα δικαιολογούσαν επανείσπραξη όταν τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε είναι αυτά που περιγράφονται στο Άρθρο 5.1.2. Το παραπάνω δεν έχει σκοπό να αποτρέψει τα Γραφεία από το να προβούν σε μία προκαταρκτική προσέγγιση. Έχει σκοπό να αποτρέψει να προσεγγίζονται άλλα Γραφεία με αιτήσεις επανείσπραξης όταν δεν έχει διεξαχθεί υλική διαχειριστική δραστηριότητα, η οποία θα δικαιολογούσε επανείσπραξη. Αυτό γίνεται στα πλαίσια της αρχής της αμοιβαιότητας μεταξύ των Γραφείων.

Γενική Συνέλευση 2003, Απόφαση υπ' αρ. 2 – Διαχειριστικά Έξοδα: Νέος κανόνας προκαταβολικής αίτησης επανείσπραξης.

1. Το ποσό των διαχειριστικών εξόδων που είναι πληρωτέο θα υπολογίζεται με βάση το 15% ορισμένων συγκεκριμένων δαπανών, όπως προσδιορίζονται στο Άρθρο 5.1.1 της Ενοποιημένης Συμφωνίας.
2. Τα πληρωτέα διαχειριστικά έξοδα θα υπόκεινται σε ελάχιστη αμοιβή € 200 και σε μέγιστη αμοιβή € 3.500.
3. Εάν οι δαπάνες που υπολογίζονται υπό τους κανόνες του Άρθρου 5.1.1 της Ενοποιημένης Συμφωνίας καταλήγουν σε προκαταβολική αίτηση επανείσπραξης € 1.500 ή περισσότερων, τότε μπορεί να ζητηθούν διαχειριστικά έξοδα. Εάν η προκαταβολική αίτηση για επανείσπραξη είναι για λιγότερο από € 1.500, τότε δεν μπορούν να ζητηθούν διαχειριστικά έξοδα.
4. Εάν υποβληθεί αξίωση για πρόσθετη προκαταβολική αίτηση επανείσπραξης € 1.500 ή περισσότερων, τότε μπορεί να αξιωθούν πρόσθετα διαχειριστικά έξοδα. Ωστόσο, τα συνολικά διαχειριστικά έξοδα που καταβάλλονται δεν μπορούν να υπερβούν τη μέγιστη διαχειριστική

αμοιβή που έχει εγκριθεί από τη Γενική Συνέλευση κατά το χρόνο της αίτησης για περαιτέρω επανείσπραξη από το υπεύθυνο Γραφείο.

5. Τα ελάχιστα και τα μέγιστα διαχειριστικά έξοδα, όπως προσδιορίζονται στην παράγραφο 2 και η ελάχιστη προκαταβολικά αίτηση επανείσπραξης πριν να μπορούν να αξιωθούν διαχειριστικά έξοδα όπως ορίζεται στις παραγράφους 3 και 4 θα υπόκεινται σε έλεγχο από τη Διαχειριστική Επιτροπή του Συμβουλίου των Γραφείων κατ' αίτηση των μελών. Αυτός ο έλεγχος μπορεί να καταλήξει σε σύσταση για αλλαγή στην επόμενη Γενική Συνέλευση.

Γενική Συνέλευση 2004, Επιβεβαίωση – Ελάχιστα Διαχειριστικά Έξοδα.

1. Δεν μπορούν να ζητηθούν διαχειριστικά έξοδα εάν δεν υποβληθεί αξίωση για αποζημίωση (Άρθρο 5.7).
2. Οφείλονται ελάχιστα διαχειριστικά έξοδα εάν υποβληθεί αξίωση, την οποία το Γραφείο Διακανονισμού υπερασπίζεται και διακανονίζει δίχως αποζημίωση (Άρθρο 5.1).

Άρθρο 6 – ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ

6.1 Κάθε Γραφείο οφείλει να εγγυηθεί την επανείσπραξη από τα μέλη του των ποσών που απαιτούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 5 από το Γραφείο της χώρας όπου συνέβη το ατύχημα ή από τον διακανονιστή που έχει διοριστεί για το σκοπό αυτό.

Σε περίπτωση που μέλος Γραφείου δεν προβεί στην καταβολή των ποσών που έχουν απαιτηθεί εντός της περιόδου των δύο μηνών που ορίζεται στο άρθρο 5, το Γραφείο στο οποίο ανήκει το μέλος αυτό οφείλει να καταβάλει το ίδιο τα ποσά σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος, κατόπιν επίκλησης της υποχρέωσής του ως εγγυητή εκ μέρους του Γραφείου της χώρας που συνέβη το ατύχημα ή του διακανονιστή που έχει διοριστεί για το σκοπό αυτό.

Το Γραφείο που είναι εγγυητής, θα προβεί στην πληρωμή εντός περιόδου ενός μηνός. Με την εκπνοή της περιόδου αυτής, θα υπολογίζεται αυτομάτως τόκος υπερημερίας εκ 12% ετησίως επί του οφειλομένου ποσού από την ημερομηνία που διευτώθη απαίτηση βάσει της εγγυήσεως, έως την ημερομηνία λήψεως του εμβάσματος από την Τράπεζα του δικαιούχου.

Η διαβίβαση της απαίτησης βάσει της ιδιότητας του Γραφείου ως εγγυητή, θα γίνεται με φαξ ή ηλεκτρονικό ταχυδρομείο εντός περιόδου δώδεκα μηνών από την ημερομηνία αποστολής της αιτήσεως για επανείσπραξη σύμφωνα με το άρθρο 5. Με την εκπνοή αυτής της περιόδου και με την επιφύλαξη κάθε δικαιώματος για τόκους υπερημερίας, η ευθύνη του Γραφείου που ενεργεί ως εγγυητής θα περιορίζεται στο ποσό που οφείλεται από το μέλος του, πλέον τόκων 12 μηνών υπολογιζόμενων προς 12% ετησίως.

Κανένα αίτημα για καταβολή βάσει εγγυήσεως δεν θα γίνεται αποδεκτό, εάν υποβληθεί μετά την πάροδο δύο ετών από την αποστολή της απαίτησης για επανείσπραξη.

ΑΡΘΡΟ 6: Υποχρέωση Εγγυήσεως.

Ένα Γραφείο που εγγυάται θα πρέπει να θεωρείται αρμόδιο για απαιτήσεις που προκύπτουν από τις Πράσινες Κάρτες ή ασφαλιστικά συμβόλαια τα οποία έχει εκδώσει ένα Μέλος, έστω και αν βρίσκεται υπό εκκαθάριση, και θα πρέπει να αποδεχτεί ότι έχει την υποχρέωση να χειρισθεί οποιαδήποτε σχετική αστική ευθύνη που καλύπτεται από τις Πράσινες Κάρτες ή ασφαλιστικά συμβόλαια τα οποία έχει εκδώσει αυτό το Μέλος. Ενώ περίπλοκα νομικά θέματα είναι δυνατόν να προκύψουν μεταξύ του Γραφείου Εγγυητή και του επισήμου εκκαθαριστή της χώρας, το γεγονός αυτό αποτελεί εσωτερικό θέμα που δεν θα πρέπει να παρεμποδίζει την ομαλή λειτουργία του συστήματος Πρασίνων Καρτών [CoB.17/18.5.79 **εδάφιο 1Γ**] όπως τροποποιήθηκε το 2007.

- 6.1 Κάθε Γραφείο θα εγγυάται την πληρωμή από τα μέλη του κάθε ποσού που ζητείται από το Γραφείο της χώρας του ατυχήματος ή από το Διακανονιστή που διορίζεται από αυτόν. Η αίτηση για επανείσπραξη θα γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 5. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης με αυτό το άρθρο, το Γραφείο θα απαλλάσσεται από κάθε υποχρέωση εγγυήσεως.

Σύμφωνα με το Άρθρο 5.2, τα αιτούμενα ποσά πρέπει να καταβάλλονται εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημερομηνία της αίτησης επανείσπραξης. Κατά τη λήξη αυτής της προθεσμίας το Γραφείο της χώρας του ατυχήματος ή, στη θέση του, ο Διακανονιστής του μπορεί να επικοινωνήσει με το Γραφείο του ασφαλιστή που οφείλει το αρχικό ποσό επανείσπραξης και να απαιτήσει την πληρωμή του ποσού που εκκρεμεί. Αυτή η επίκληση εγγύησης θα έχει ως συνέπεια να καθιστά το Γραφείο – εγγυητή υπεύθυνο για το ποσό που ζητείται υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

Το Γραφείο – εγγυητής θα καταβάλλει το αιτούμενο ποσό εντός ενός μηνός από την ημερομηνία της επίκλησης εγγυήσεως. Προκειμένου να αποφευχθεί διπλή πληρωμή συνιστάται στο Γραφείο – εγγυητή να πληροφορεί το μέλος του για την πληρωμή στην οποία προέβη υπό την εγγύηση. Κατόπιν αυτού, ο ασφαλιστής που οφείλει το αρχικό ποσό επανείσπραξης θα πρέπει να ρυθμίσει την πληρωμή του αιτούμενου ποσού με το δικό του Γραφείο.

Εάν το Γραφείο – εγγυητής δεν προβεί στην πληρωμή εντός προθεσμίας ενός μηνός, θα οφείλεται αυτόματα τόκος υπερημερίας στο 12% το χρόνο αυτοδικαίως από το Γραφείο δίχως περαιτέρω όχληση. Αυτός ο τόκος θα τρέχει από την ημερομηνία της επίκλησης εγγυήσεως έως την ημερομηνία της λήψης του εμβάσματος από την τράπεζα του δικαιούχου.

Συνεπώς η διαδικασία εξελίσσεται σε δύο στάδια.

^{ov} 1^{ov}. Το πρώτο στάδιο σχετίζεται με την αίτηση επανείσπραξης που αποστέλλεται από το Γραφείο της χώρας του ατυχήματος ή το Διακανονιστή του στην ασφαλιστική εταιρεία που έχει εκδώσει την Πράσινη Κάρτα ή το ασφαλιστήριο συμβόλαιο που καλύπτει το όχημα που εμπλέκεται στο ατύχημα (Άρθρο 5).

Σε αυτό το στάδιο η ασφαλιστική εταιρεία θα προβεί στην πληρωμή που απαιτείται από αυτήν εντός προθεσμίας δύο μηνών από την ημερομηνία της αίτησης. Κατά τη λήξη αυτής της προθεσμίας η ασφαλιστική εταιρεία θα ευθύνεται προς πληρωμή τόκου υπερημερίας που υπολογίζεται σε ποσοστό 12% ετησίως στο ποσό που ζητείται ως κύριο (principal) και προσαυξημένο (accruing) από την ημερομηνία της αίτησης έως την ημερομηνία της λήψης του εμβάσματος από την τράπεζα του δικαιούχου.

Εάν το Γραφείο της χώρας του ατυχήματος ή ο Διακανονιστής του δεν επανεισπράξουν εντός προθεσμίας δύο μηνών, μπορεί να επικαλεστεί την εγγύηση του Γραφείου – εγγυητή.

2^ο. Επομένως το δεύτερο στάδιο αναφέρεται στην επίκληση εγγυήσεως που δικαιούται να κάνει προς το Γραφείο – Εγγυητή το Γραφείο της χώρας του ατυχήματος ή ο Διακανονιστής του, δηλαδή προς το Γραφείο του οποίου είναι μέλος η ασφαλιστική εταιρεία που είναι υπεύθυνη για την πληρωμή της αίτησης επανείσπραξης (Άρθρο 6.1).

Το Γραφείο που τίθεται ως εγγυητής θα έχει ένα μήνα από την ημερομηνία της λήψης της επίκλησης εγγυήσεως για να διευθετήσει την πληρωμή, δηλαδή το ποσό της αξίωσης που αποστέλλεται στην ασφαλιστική εταιρεία πλέον του τόκου υπερημερίας που υπολογίζεται σε τιμή 12% ετησίως και καταλογίζεται έως την ημερομηνία της επίκλησης εγγυήσεως.

Εάν δεν καταβληθεί αυτή η πληρωμή εντός προθεσμίας ενός μηνός, το Γραφείο – εγγυητής θα ευθύνεται να πληρώσει στο Γραφείο της χώρας του ατυχήματος ή στο διακανονιστή του:

Το ποσό που του ζητείται, δηλαδή το ποσό που ζητήθηκε αρχικά από την ασφαλιστική εταιρεία πλέον του τόκου υπερημερίας που υπολογίζεται σε τιμή 12% ετησίως καταλογιζόμενο από την ημερομηνία που έγινε η αίτηση επανείσπραξης στην ασφαλιστική εταιρεία έως την ημερομηνία της επίκλησης εγγυήσεως.

Πρόσθετος τόκος υπερημερίας υπολογιζόμενος στην τιμή του 12% το χρόνο στο ποσό που αναφέρεται στο α) ανωτέρω, δηλαδή κύριο ποσό και τόκος - και προσαυξανόμενο από την ημερομηνία της επίκλησης εγγυήσεως έως την ημερομηνία λήψης του εμβάσματος από την τράπεζα του δικαιούχου.

Πλην όμως, στο δεύτερο αυτό στάδιο προβλέπονται δύο περιορισμοί των υποχρεώσεων του Γραφείου:

Ο τόκος υπερημερίας που αναφέρεται στο α) δεν μπορεί να καταλογισθεί για περισσότερο από δώδεκα μήνες.

Καμία επίκληση εγγυήσεως δεν θα γίνεται δεκτή εάν γίνεται προς το Γραφείο – εγγυητή μετά από δύο χρόνια από την ημερομηνία της πρώτης αίτησης επανείσπραξης που απεστάλη στην ασφαλιστική εταιρεία.

Για να επισπεύσει τη διαδικασία και να παράσχει νομικές αποδείξεις, η επίκληση εγγυήσεως θα αποστέλλεται σε κάθε περίπτωση με φαξ ή με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο. Καθώς η επίκληση εγγυήσεως δεν θα γίνεται αποδεκτή εάν γίνει σε περισσότερο από δύο χρόνια από την ημερομηνία της αρχικής αίτησης επανείσπραξης που γίνεται προς τον ασφαλιστή, η εγγυητική υποχρέωση του Γραφείου λήγει με τη λήξη αυτής της προθεσμίας.

Η επανείσπραξη του πρώτου σταδίου παραμένει απαιτητή και θα ρυθμίζεται ανάμεσα στα μέρη που εμπλέκονται (συμπεριλαμβανομένου του τόκου του πρώτου σταδίου που δεν παραγράφεται) αλλά δίχως εγγύηση από το Γραφείο του οποίου είναι μέλος ο υπεύθυνος ασφαλιστής.

Γενική Συνέλευση 2004, Απόφαση υπ' αρ. 7 – Υποχρέωση Τόκου Εγγυήσεως.

Υπό τη διευκρίνιση ότι πρέπει να ζητηθεί στον Ασφαλιστή να καταβάλει πρόσθετο τόκο στο πρώτο στάδιο:

1. Είναι επιτρεπτό υπό τις διατάξεις του άρθρου 5 της Ενοποιημένης Συμφωνίας να απαιτηθεί επανείσπραξη για τόκους μόνον.
2. Σε περίπτωση μη πληρωμής τόκου σύμφωνα με το Άρθρο 5 από πλευράς του Γραφείου που εγγυάται, αυτό θα δικαιολογούσε την εκκίνηση της διαδικασίας επίκλησης εγγυήσεως όπως περιγράφεται στο Άρθρο 6 της Ενοποιημένης Συμφωνίας.

Γενική Συνέλευση 2005, Απόφαση υπ' αρ. 10 – Αποδεικτικά έγγραφα της Επίκλησης Εγγυήσεως.

Για την επίκληση εγγυήσεως που γίνεται υπό το Άρθρο 6.1, είναι επαρκές η αίτηση να υποστηρίζεται από ένα αντίγραφο της πρωτότυπης αίτησης επανείσπραξης αποσπελόμενου στον ασφαλιστή υπό το Άρθρο 5. Το Γραφείο – εγγυητής μπορεί να ζητήσει πρόσθετα παραστατικά από το μέλος του. Ωστόσο, εάν το Γραφείο – εγγυητής κατ' εξαίρεση ζητήσει παραστατικά που να υποστηρίζουν την επίκληση εγγυήσεως, για διευκρινιστικούς σκοπούς, από το Γραφείο της χώρας του ατυχήματος, το Γραφείο θα πρέπει να συνδράμει στα πλαίσια της καλής συνεργασίας.

Γενική Συνέλευση 2008, Απόφαση υπ' αρ. 4.3 – Επίκληση Εγγυήσεως «Pro Forma»

Κατόπιν εξόφλησης της/των απαίτησης/απαιτήσεων, το Γραφείο της χώρας όπου συνέβη το ατύχημα (ή ο διακανονιστής/ανταποκριτής που έχει οριστεί για αυτόν το σκοπό) θα πρέπει, σύμφωνα με το Άρθρο 5.1 της Ενοποιημένης Συμφωνίας, να στείλει αίτηση επανείσπραξης στην ασφαλιστική εταιρία που εξέδωσε την Πράσινη Κάρτα ή το ασφαλιστήριο συμβόλαιο του οχήματος που ενεπλάκη στο ατύχημα.. Ωστόσο, σε ορισμένες περιπτώσεις (π.χ. σε περίπτωση μη ύπαρξης ασφάλισης, πλαστής Πράσινης Κάρτας, μιας ασφαλιστικής εταιρίας σε διαδικασία εκκαθάρισης, ενός Γραφείου που εκδίδει συνοριακή ασφάλιση, Άρθ. 4.7.§2 της Ε.Σ., κλπ) η αίτηση επανείσπραξης θα αποστέλλεται κατευθείαν στο αντίστοιχο Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης . Σε αυτή την περίπτωση, εάν το Γραφείο που έλαβε την αίτηση δεν καταβάλλει το αιτούμενο ποσό εντός διμήνου, δεν μπορεί να σταλεί Επίκληση Εγγυήσεως στο Γραφείο. Αυτό βασίζεται στη νομική αρχή σύμφωνα με την οποία δεν είναι δυνατό να είναι κανείς εγγυητής του εαυτού του. Αυτή η έλλειψη δυνατότητας εφαρμογής έμμεσα οδηγεί στο γεγονός ότι η μη καταβολή του αιτούμενου ποσού επανείσπραξης από αυτό το Γραφείο δεν θα εμφανίζεται στη λίστα εκκρεμών Επικλήσεων Εγγυήσεως, που πρέπει να αποστέλλονται στη Γραμματεία του Συμβουλίου των Γραφείων στο πλαίσιο της διαρκούς επίβλεψης των Γραφείων ως προς την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους που απορρέουν από τις Επικλήσεις Εγγυήσεως.

Προκειμένου να αποφευχθεί αυτή η ανεπιθύμητη κατάσταση, τα Γραφεία (ή οι διορισμένοι διακανονιστές/ ανταποκριτές τους) καλούνται στις προαναφερθείσες περιπτώσεις να αποστέλλουν “pro forma” Επικλήσεις Εγγυήσεως στα Γραφεία που δεν συμμορφώνονται με τη δίμηνη περίοδο και με αυτόν τον τρόπο θα δίνεται η δυνατότητα στη Γραμματεία του Συμβουλίου των Γραφείων να συντάσσει έκθεση σχετικά με το θέμα αυτό. Οι όροι και οι προϋποθέσεις του Άρθ. 6 της Ενοποιημένης Συμφωνίας θα ισχύουν και για τις “pro forma” Επικλήσεις Εγγυήσεως.

6.2 Κάθε Γραφείο εγγυάται ότι τα μέλη του θα δίδουν οδηγίες στους ανταποκριτές των οποίων έχουν ζητήσει την έγκριση, να διακανονίζουν τις αξιώσεις που ασκούνται, σύμφωνα με τις διατάξεις της πρώτης παραγράφου του

άρθρου 4.4 ανωτέρω, καθώς και ότι θα διαβιβάζουν στους ανταποκριτές αυτούς ή στο Γραφείο της χώρας όπου συνέβη το ατύχημα κάθε έγγραφο σχετικό με την αξίωση ο διακανονισμός της οποίας τους έχει ανατεθεί.

- 6.2 Ο σκοπός είναι να παρέχεται εγγύηση ότι οι αξιώσεις που προβάλλονται από τους Ζημιωθέντες τρίτους θα διακανονίζονται σε συμμόρφωση με τις νομικές και κανονιστικές διατάξεις που εφαρμόζονται στη χώρα του ατυχήματος καθόσον σχετίζονται με την ευθύνη, την αποζημίωση των Ζημιωθέντων και την υποχρεωτική ασφάλιση των αυτοκινήτων. Για το λόγο αυτό κάθε Γραφείο θα διασφαλίζει και θα εγγυάται ότι τα μέλη του καθοδηγούν τους Ανταποκριτές των οποίων έχουν ζητήσει το διορισμό να διακανονίζουν όλες τις αξιώσεις που απορρέουν από ένα ατύχημα σε συμμόρφωση με τις ρηθείσες διατάξεις. Επίσης οι Ανταποκριτές θα λαμβάνουν οδηγίες να πληρώνουν αποζημίωση στο όνομα του Γραφείου της χώρας του ατυχήματος και για λογαριασμό του ασφαλιστή που τους έχει διορίσει για το σκοπό αυτό. Τέλος, κάθε Γραφείο θα διασφαλίζει ότι τα μέλη του προωθούν στους Ανταποκριτές τους ή στο Γραφείο που χειρίζεται τις αξιώσεις όλα τα έγγραφα που αφορούν αυτές τις αξιώσεις ή τα οποία απαιτούνται για να διακανονισθούν.

Γενική Συνέλευση 2005, Απόφαση υπ'αρ. 5 – Η επανείσπραξη γραφείου για πληρωθείσες κυρώσεις

Εάν κάποιος εγκεκριμένος Ανταποκριτής δεν χειρίζεται μία αξίωση σε συμμόρφωση με τις διατάξεις της πρώτης παραγράφου του Άρθρου 4.4 και, ως αποτέλεσμα αυτής της παράλειψης, το Γραφείο της χώρας του ατυχήματος απαιτείται να πληρώσει κυρώσεις όπως ορίζεται από τις εθνικές κανονιστικές διατάξεις, το Γραφείο αυτό, εάν δεν έχει επανεισπράξει από τον εμπλεκόμενο Ανταποκριτή, κατόπιν υπενθύμισης αποστελλόμενης με φαξ ή ηλεκτρονικό ταχυδρομείο, θα επανεισπράττει άμεσα από το Γραφείο μέσω του οποίου εστάλη η αίτηση για διορισμό, σύμφωνα με τους όρους που τίθενται στο Άρθρο 5, κατ' αναλογία με τις διατάξεις του Άρθρου 4.6.

Αυτή η απόφαση θα εφαρμόζεται σε αξιώσεις που απορρέουν από ατυχήματα, τα οποία λαμβάνουν χώρα από 1^{ης} Ιουλίου 2005 και μετά.

ΤΜΗΜΑ ΙΙ: ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΙΣ ΣΥΜΒΑΤΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΒΑΣΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΠΡΑΣΙΝΗ ΚΑΡΤΑ.

Οι διατάξεις του παρόντος τμήματος εφαρμόζονται στις περιπτώσεις που οι συμβατικές σχέσεις των Γραφείων βασίζονται στην Πράσινη Κάρτα.

Αυτό το Τμήμα διέπει τις σχέσεις μεταξύ των Γραφείων, όταν είτε αμφότερα τα μέρη είτε το ένα μέρος δεν έχουν υπογράψει τη Σύμβαση μεταξύ των Εθνικών Γραφείων Ασφάλισης των κρατών μελών του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (EOX) και άλλων Γραφείων που έχουν προσχωρήσει (που στο παρόν εφεξής θα καλείται «Πολυμερής Σύμβαση Εγγυήσεως»), που αναφέρεται στο Άρθρο 10.1 του Καταστατικού του Συμβουλίου των Γραφείων, η οποία δεσμεύει τα Γραφεία των κρατών μελών του EOX και στην οποία έχουν προσχωρήσει τα Γραφεία μη κρατών μελών του EOX. Διέπει επίσης τις σχέσεις μεταξύ των Γραφείων που έχουν υπογράψει τη Σύμβαση μεταξύ των Γραφείων του EOX και των Γραφείων που έχουν προσχωρήσει στις ακόλουθες περιπτώσεις:

Πρώτον, σε περίπτωση που το όχημα που χρησιμοποιείται στη χώρα ενός Συμβαλλομένου Γραφείου απαλλάσσεται από την υποχρεωτική ασφάλιση αυτοκινήτων αλλά απαιτείται να κατέχει Πράσινη Κάρτα όταν εισέρχεται στη χώρα ενός άλλου Συμβαλλόμενου Γραφείου.

Δεύτερον, σε περίπτωση που ένα όχημα που έρχεται από μία χώρα, της οποίας το Γραφείο δεν έχει συμβληθεί στην Πολυμερή Σύμβαση Εγγυήσεως, κατέχει Πράσινη Κάρτα που έχει εκδοθεί από ένα από τα Συμβαλλόμενα Γραφεία και προκαλεί ατύχημα στο έδαφος ενός άλλου Συμβαλλομένου Γραφείου.

Άρθρο 7 – ΕΚΔΟΣΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΗ ΠΡΑΣΙΝΗΣ ΚΑΡΤΑΣ

7.1 Κάθε Γραφείο φέρει την ευθύνη για την εκτύπωση των Πράσινων Καρτών αυτού ή θα εξουσιοδοτεί τα μέλη του για την εκτύπωσή τους.

ΑΡΘΡΟ 7: Έκδοση και παράδοση Πράσινης Κάρτας

7.1 Αυτό το υπο-άρθρο ασχολείται με την ευθύνη ενός Γραφείου από την εκτύπωση Πράσινων Καρτών. Ένα Γραφείο μπορεί να εξουσιοδοτήσει τα μέλη του να τυπώνουν Πράσινες Κάρτες σύμφωνες με το μοντέλο που έχει εγκριθεί από το Συμβούλιο των Γραφείων. Τα Γραφεία πρέπει να δίνουν σχετικές οδηγίες στα μέλη τους. Οποιαδήποτε και εάν είναι η επιλεγείσα μέθοδος, το Γραφείο φέρει την ύστατη ευθύνη για την εκτύπωση των Πράσινων Καρτών.

Όταν ο ασφαλισμένος συνδέει μία ρυμούλκα ή ένα τροχόσπιτο στο όχημά του, οι λέξεις «και ρυμούλκα» ή «και τροχόσπιτο» μπορούν να προστεθούν δίπλα στην κατηγορία του οχήματος που καταγράφεται στο κουτί αριθ. 6 πάνω στην Πράσινη Κάρτα, εφόσον ο νόμος για την υποχρεωτική ασφάλιση της Αστικής Ευθύνης μηχανοκίνητων οχημάτων της επισκεπτόμενης χώρας δεν απαιτεί μια ξεχωριστή Πράσινη Κάρτα για την κάλυψη των ρυμουλκών και τροχόσπιτων [CoB.1.4.54 **εδάφιο 2**] όπως τροποποιήθηκε το 2006.

Το ερώτημα ως προς τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να καθοριστούν στο χώρο κωδικού πάνω στην Πράσινη Κάρτα τα οχήματα για «πολλαπλές χρήσεις» (όπως τα Kombiwagen στη Γερμανία, βοηθητικά οχήματα, οικογενειακά αυτοκίνητα, τύπου στέισιον βάγκον, κλπ.) πρέπει να αφαιρεθεί στην κρίση του εκάστοτε Ασφαλιστή που εκδίδει το έγγραφο [CoB.28/29.5.59 **εδάφιο 8**] όπως τροποποιήθηκε το 2006.

Το σχήμα της Πράσινης Κάρτας, ώστε να περιλαμβάνει τα αρχικά αναγνωριστικά γράμματα Διεθνούς Κυκλοφορίας και πληροφορίες για όλα τα Γραφεία Μέλη, συνέχισε προσαρμοζόμενο από το 1951 και πράγματι, ήδη τον Οκτώβριο 1995, η Κύρια Ομάδα Εργασίας για την Οδική Κυκλοφορία της Οικονομικής Επιτροπής για την Ευρώπη υιοθέτησε την πρόταση του Συμβουλίου για την αναθεώρηση του σχήματος της Πράσινης Κάρτας όπου καταγράφονται τα αρχικά αναγνωριστικά γράμματα Διεθνούς Κυκλοφορίας και πληροφορίες για όλα τα Γραφεία Μέλη. Εν προκειμένω, ήταν σημαντικό να λαμβάνονται υπόψη οι διατάξεις του Άρθρου 3(δ) της Ενοποιημένης Συμφωνίας που καθορίζει ότι – Πιστοποιητικό Ασφάλειας σημαίνει Κάρτα Διεθνούς Οδικής Ασφάλισης (Πράσινη Κάρτα) στο σχήμα ή σχήματα εγκεκριμένα από την Κύρια Ομάδα Εργασίας για την Οδική Κυκλοφορία.

α) Όλες οι Πράσινες Κάρτες πρέπει να προσαρμοστούν στο δείγμα που έχει υποβληθεί στην Οικονομική Επιτροπή για την Ευρώπη και, κατά συνέπεια, τα αρχικά αναγνωριστικά γράμματα Διεθνούς Κυκλοφορίας και οι πληροφορίες για όλα τα Γραφεία Μέλη πρέπει να αναγράφονται στην Πράσινη Κάρτα σύμφωνα με την καθορισμένη ακολουθία.

β) Εάν οι ασφαλιστές δεν επιθυμούν να ισχύουν οι Πράσινες Κάρτες τους σε ορισμένες χώρες τότε θα πρέπει να διαγράφουν τα αρχικά αναγνωριστικά γράμματα Διεθνούς Κυκλοφορίας αυτών των χωρών.

γ) Έγινε έντονη σύσταση στα Γραφεία για να επεμβαίνουν σε αυτό το θέμα στα Μέλη τους και να τους πληροφορούν πως πρέπει να τηρούν τους κανόνες σχετικά με το περιεχόμενο της Πράσινης Κάρτας τους.

δ) Η χρονική προθεσμία για την ενημέρωση των Πρασίνων Καρτών πρέπει να είναι δύο χρόνια, όπως αποφασίστηκε στη Συνεδρίαση της Γενικής Συνέλευσης 1994, από την ημερομηνία αποδοχής ενός νέου μέλους, ή οποιασδήποτε άλλης τροποποίησης στο σχήμα του εγκεκριμένου κειμένου από την Κύρια Ομάδα Εργασίας για την Οδική Κυκλοφορία.

ε) Οι Πράσινες Κάρτες που δεν έχουν προσαρμοστεί στο πιο πρόσφατο δείγμα που έχει υποβληθεί από την Κύρια Ομάδα Εργασίας για την Οδική Κυκλοφορία πρέπει εντούτοις να θεωρηθούν έγκυρες στην περίπτωση ατυχήματος που συμβαίνει εντός του χρόνου ισχύος τους, μετά τη λήξη της αναφερθείσας χρονικής προθεσμίας (2 χρόνια) καθώς και στις Χώρες Μέλη των οποίων τα Διεθνή αρχικά αναγνωριστικά γράμματα δεν είχαν καταγραφεί σε αυτές.

Αυτή η απόφαση τροποποιήθηκε το 2001 ως εξής:

α) Οι Πράσινες Κάρτες που ήδη κυκλοφορούν και οι οποίες δεν έχουν ενημερωθεί μετά τη λήξη της προθεσμίας των δύο χρόνων θα θεωρούνται έγκυρες για την αναφερόμενη περίοδο για εκείνες τις χώρες που αναφέρονται πάνω στην Πράσινη Κάρτα και δεν έχουν διαγραφεί.

β) Να επανεξεταστεί η απόφαση του 1996 σύμφωνα με την οποία οι Πράσινες Κάρτες που δεν ενημερώνονται μετά τη λήξη της προθεσμίας των δύο χρόνων ισχύουν εντούτοις σε χώρες των οποίων τα διεθνή αρχικά αναγνωριστικά γράμματα δεν αναφέρονται στην Πράσινη Κάρτα. Συνεπώς από την 1^η Ιουλίου 2001 η κάλυψη της Πράσινης Κάρτας θα ισχύει μόνο για εκείνες τις χώρες που αναγράφονται στην Πράσινη Κάρτα και δεν έχουν διαγραφεί [**CoB.30/31.5.96 εδάφιο 3B**] όπως τροποποιήθηκε το 2006.

Γενική Συνέλευση 2008, Απόφαση υπ'αρ. 5.2 – Ισχύς μιας Πράσινης Κάρτας παλαιάς μορφής

Εάν μία Πράσινη Κάρτα είναι ισχυρή και έχει εκδοθεί με την παλαιά μορφή για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του ενός έτους (π.χ. 5 έτη) μέσα στη μεταβατική περίοδο των 2 ετών από την εισαγωγή της νέας μορφής ΠΚ, θα παραμένει ισχυρή για όλη την περίοδο ισχύος της ακόμα και εάν η περίοδος ισχύος υπερβαίνει τα 2 χρόνια (τα Γραφεία θα πρέπει να ενημερώνουν τα μέλη τους και τις τελωνειακές αρχές τους σχετικά). Ωστόσο, οποιαδήποτε Πράσινη Κάρτα παλαιάς μορφής εκδοθείσα μετά την πάροδο της 2ετούς μεταβατικής περιόδου για την εισαγωγή της νέας μορφής ΠΚ δεν θα θεωρείται πλέον ισχυρή.

Η γλώσσα που χρησιμοποιείται στην Πράσινη Κάρτα πρέπει να είναι η γλώσσα της χώρας του Γραφείου έκδοσής της, και ο τίτλος του εγγράφου να αναγράφεται επιπλέον στα Αγγλικά και Γαλλικά, όπως ορίζεται στο Προσάρτημα 1 άρθρο 14 του Αναθεωρημένου Ενοποιημένου Ψηφίσματος για την Διευκόλυνση των Οδικών Μεταφορών (R.E.4) το οποίο υιοθετήθηκε από την Οικονομική Επιτροπή Η.Ε. στη Γενεύη το Φεβρουάριο 2004 [**CoB.19/20.10.89 εδάφιο 6 (β(ii))**] όπως τροποποιήθηκε το 2007.

Σε περίπτωση συνύπαρξης μιας Πράσινης Κάρτας και Συνοριακής Ασφάλισης, πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στη Συνοριακή Ασφάλιση [**CoB.5/6.6.97 εδάφιο 9.9**] όπως τροποποιήθηκε το 2007.

7.2 Κάθε Γραφείο θα εξουσιοδοτεί τα μέλη του να χορηγούν Πράσινες Κάρτες στους ασφαλισμένους τους αποκλειστικά για οχήματα καταχωρημένα σε μητρώα της κάθε χώρας για την οποία το εν λόγω Γραφείο είναι αρμόδιο.

- 7.2 Το Γραφείο θα εξουσιοδοτεί και θα δίνει οδηγίες στα μέλη του να εκδίδουν Πράσινες Κάρτες για οχήματα που είναι καταχωρημένα σε οποιαδήποτε χώρα από αυτές που το Γραφείο έχει αρμοδιότητα. Σε συγκεκριμένες περιπτώσεις το Γραφείο μπορεί να είναι αρμόδιο για περισσότερες από μία χώρα – για παράδειγμα το Ελβετικό Γραφείο για το Λιχτενστάιν και το Γαλλικό Γραφείο για το Μονακό.

Η παρούσα διάταξη δεν περιορίζει την έκδοση Πρασίνων Καρτών όπως Πιστοποιητικά Συνοριακής Ασφάλισης ισχύοντα για τις χώρες του ΕΟΧ και την Ελβετία σύμφωνα με την απόφαση της Γενικής Συνέλευσης 1995.

7.3 Κάθε μέλος δύναται να εξουσιοδοτηθεί από το Γραφείο του για την χορήγηση πράσινων καρτών στους ασφαλισμένους του σε κάθε χώρα στην οποία δεν υπάρχει Γραφείο, υπό τον όρο ότι το μέλος είναι εγκατεστημένο στη χώρα αυτή. Η δυνατότητα αυτή περιορίζεται στα οχήματα που είναι καταχωρημένα σε μητρώα στην εν λόγω χώρα.

- 7.3 Αυτό το υπο-άρθρο ακολουθεί το Άρθρο 4 της Ενοποιημένης Συμφωνίας. Οποιοσδήποτε ασφαλιστής μπορεί, με την εξουσιοδότηση του Γραφείου του οποίου είναι μέλος, να εκδώσει Πράσινες Κάρτες στους ασφαλισμένους του για οχήματα που είναι καταχωρημένα σε χώρα που δεν υφίσταται Γραφείο και όπου ο ασφαλιστής έχει νόμιμη εγκατάσταση. Ως εγκατάσταση νοείται κάθε γραφείο, υποκατάστημα ή θυγατρική στην προκειμένη χώρα, που έχει επίσημη άδεια από τις Αρχές για να συνάπτει ασφάλιση αυτοκινήτων στη χώρα εκείνη. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η εγγύηση ενός Γραφείου θα εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις που αναφέρονται στη δεύτερη παράγραφο του Άρθρου 9.

Κάθε Γραφείο πρέπει να είναι αρμόδιο για να ελέγχει εάν κάθε εμπλεκόμενο Μέλος είναι νόμιμα εγκατεστημένο σε μια συγκεκριμένη χώρα σύμφωνα με τα παραπάνω κριτήρια [CoB.30/31.5.96 εδάφιο 3E].

Η Γραμματεία θα πρέπει να ειδοποιείται σε όλες τις περιπτώσεις στις οποίες ένα Γραφείο έχει εξουσιοδοτήσει ένα από τα Μέλη του να εκδίδει Πράσινες Κάρτες, σύμφωνα με τον προαναφερθέντα κανόνα, σε χώρα όπου δεν υφίσταται Γραφείο. Η Γραμματεία θα πρέπει να πληροφορήσει όλα τα Μέλη του Συμβουλίου των Γραφείων [CoB.30/31.5.96 εδάφιο 3E].

7.4 Όλες οι Πράσινες Κάρτες θεωρούνται έγκυρες για τουλάχιστον δεκαπέντε ημέρες από την ημερομηνία έναρξης ισχύος. Σε περίπτωση που Πράσινη Κάρτα έχει εκδοθεί για συντομότερο χρονικό διάστημα, το Γραφείο που έχει εξουσιοδοτήσει την έκδοση της Κάρτας θα εγγυάται την ασφαλιστική κάλυψη στα Γραφεία των χωρών όπου η κάρτα έχει ισχύ για χρονικό διάστημα δεκαπέντε ημερών από την ημερομηνία έναρξης ισχύος αυτής.

- 7.4 Η Πράσινη Κάρτα θεωρείται ισχυρή για τουλάχιστον 15 ημέρες από την ημερομηνία έναρξης της. Εάν μια Πράσινη Κάρτα έχει εκδοθεί για μικρότερο χρονικό διάστημα, παρά ταύτα θα ισχύει για δεκαπέντε ημέρες υπό την εγγύηση του Γραφείου που έδωσε άδεια για την έκδοση της Πράσινης Κάρτας.

7.5 Σε περίπτωση που σύμβαση καταρτισθεία μεταξύ δύο Γραφείων ακυρωθεί σύμφωνα με τους όρους του άρθρου 16.3.5, όλες οι Πράσινες Κάρτες που έχουν χορηγηθεί στο όνομα αυτών για χρήση εντός των αντίστοιχων επικρατειών, καθίστανται άκυρες και ανίσχυρες ευθύς ως καταστεί ενεργός η ακύρωση της συμβάσεως.

- 7.5 Το παρόν υπο-άρθρο ασχολείται με την επίδραση στις Πράσινες Κάρτες οποιασδήποτε ακύρωσης της συμφωνίας επί των Πρασίνων Καρτών μεταξύ των Εθνικών Γραφείων (Άρθρο 16.3.5). Όλες οι Πράσινες Κάρτες που έχουν εκδοθεί στο όνομα ενός Γραφείου παύουν να είναι ισχυρές από την καταληκτική ημερομηνία ακύρωσης της συμφωνίας.

7.6 Σε περίπτωση ακυρώσεως ή αναστολής συμβάσεως κατά τους όρους του άρθρου 16.3.6, η περίοδος ισχύος που απομένει των Πρασίνων Καρτών που χορηγήθηκαν στο όνομα των αντίστοιχων Γραφείων για χρήση στις αντίστοιχες επικράτειές τους, θα καθορίζεται από το Συμβούλιο των Γραφείων.

- 7.6 Εάν η ιδιότητα μέλους ενός Γραφείου ανασταλεί ή εάν αυτό παύσει να είναι μέλος του Συμβουλίου των Γραφείων (Άρθρο 16.3.6), με αποτέλεσμα την ακύρωση ή αναστολή της συμφωνίας, το Συμβούλιο των Γραφείων θα καθορίσει το υπόλοιπο της περιόδου ισχύος των Πρασίνων Καρτών που έχουν εκδοθεί στο όνομα του εν λόγω Γραφείου.

Τουρκία

Μια Πράσινη Κάρτα όπου αναγράφονται τα αναγνωριστικά αρχικά «TR» πρέπει να θεωρείται έγκυρη για όλη την Τουρκία, διότι εάν δεν είναι επιθυμητό να καταστεί μια Κάρτα έγκυρη για όλη την Τουρκία τα αναγνωριστικά αρχικά «TR» θα πρέπει να διαγράφονται από το έγγραφο [CoB.24.10.68 εδάφιο 6].

Άρθρο 8 – ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΗ ΤΗΣ ΙΣΧΥΟΣ ΠΡΑΣΙΝΗΣ ΚΑΡΤΑΣ

Σε κάθε αίτημα για επιβεβαίωση της ισχύος μιας αναγνωρισμένης Πράσινης Κάρτας, το οποίο αποστέλλεται με φαξ ή με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο σε ένα Γραφείο, από το Γραφείο της χώρας όπου συνέβη το ατύχημα ή από εκπρόσωπο που έχει διοριστεί για το σκοπό αυτό, πρέπει να δίδεται οριστική απάντηση εντός τριών μηνών από την υποβολή του αιτήματος. Σε περίπτωση που τέτοια απάντηση δεν δοθεί, τότε, με την πάροδο της άνω προθεσμίας, η Πράσινη Κάρτα θεωρείται ισχύουσα.

ΑΡΘΡΟ 8: Επιβεβαίωση ισχύος Πράσινης Κάρτας

Αυτή η νέα διάταξη προβλέπει μια διαδικασία παρόμοια με αυτήν που εφαρμόζεται στην επιβεβαίωση της επικράτειας την οποία ένα αυτοκίνητο έχει ως «τόπο συνήθους στάθμευσης», όπως είχε προηγουμένως συμφωνηθεί από τους συμβαλλομένους της MGA (εφεξής γνωστή ως «Πολυμερής Σύμβαση Εγγυήσεως») και έχει μεταφερθεί στις διατάξεις του Τμήματος III, Άρθρο 13.

Εάν το Γραφείο της χώρας του ατυχήματος ή ο Διακανονιστής του ζητήσουν επιβεβαίωση της ισχύος μίας συγκεκριμένης Πράσινης Κάρτας, η απάντηση πρέπει να αποσταλεί εντός τριών μηνών από την ημερομηνία του αιτήματος. Το Γραφείο που αποστέλλει το αίτημα επιβεβαίωσης θα πρέπει να παρέχει όλα τα στοιχεία που έχει στην κατοχή του για την ταυτοποίηση της Πράσινης Κάρτας. Αυτά τα στοιχεία μπορεί να αποτελούνται από οποιαδήποτε επιμέρους στοιχεία της Πράσινης Κάρτας, όπως για παράδειγμα τον αριθμό της κάρτας ή οποιοδήποτε στοιχείο αποδεικτικό της επιβεβαίωσης της κάλυψης, όπως έχει εγκριθεί από τη Γενική Συνέλευση του 1999. Το αίτημα για επιβεβαίωση θα πρέπει να αποστέλλεται με φαξ ή ηλεκτρονικό ταχυδρομείο. Σε περίπτωση που δεν ληφθεί απάντηση εντός τριών μηνών η Πράσινη Κάρτα θα θεωρείται ότι είναι ισχυρή.

Γενική Συνέλευση 2004, Απόφαση 4 – Ελάχιστα στοιχεία για την ταυτοποίηση μίας Πράσινης Κάρτας

Σύμφωνα με το Άρθρο 8 της Ενοποιημένης Συμφωνίας, θα παρέχονται τα ακόλουθα ελάχιστα στοιχεία προκειμένου να καταστήσουν δυνατή την ταυτοποίηση μίας Πράσινης Κάρτας:-

- i. Το όνομα ή τα αρχικά αναγνωριστικά γράμματα του Γραφείου, και
- ii. Το όνομα του ασφαλιστή και / ή ο κωδικός του, και
- iii. Ο αριθμός της Πράσινης Κάρτας.

Εάν είναι επιθυμητά περισσότερα στοιχεία, θα πρέπει να χορηγούνται, όταν είναι διαθέσιμα. Εάν τα στοιχεία δεν είναι διαθέσιμα στο Γραφείο της χώρας από την οποία προέρχεται η Πράσινη Κάρτα, αυτό το Γραφείο παραμένει υπεύθυνο να διερευνήσει και να προσπαθήσει να ταυτοποιήσει την Πράσινη Κάρτα στα πλαίσια της καλής συνεργασίας μεταξύ των Μελών του Συστήματος.

Γενική Συνέλευση 2005, Απόφαση υπ'αρ. 3 – Η ισχύς Πράσινης Κάρτας που καταγράφεται σε ένα Δελτίο Συμβάντων.

Η Απόφαση υπ'αρ. 4 της Γενικής Συνέλευσης της 27^{ης} Μαΐου 2004 στο Λουξεμβούργο εφαρμόζεται σύμφωνα με το ακόλουθο κείμενο:

Απόφαση υπ'αρ. 4 της Γενικής Συνέλευσης της 27ης Μαΐου 2004

Σύμφωνα με το Άρθρο 8 της Ενοποιημένης Συμφωνίας τα ακόλουθα ελάχιστα στοιχεία θα παρέχονται προκειμένου να καταστήσουν δυνατή την ταυτοποίηση μίας Πράσινης Κάρτας:

- i. Το όνομα ή τα αρχικά αναγνωριστικά γράμματα του Γραφείου, και*
- ii. Το όνομα του ασφαλιστή και / ή ο κωδικός του, και*
- iii. Ο αριθμός της Πράσινης Κάρτας.*

Όταν οι ανωτέρω αναφερόμενες λεπτομέρειες είναι καταγεγραμμένες σε ένα Δελτίο Συμβάντων (ή σε οποιοδήποτε έγγραφο που εκδίδεται από δημόσια αρχή) μαζί με τη χρονική περίοδο ισχύος (ημερομηνία έκδοσης / λήξης), η Πράσινη Κάρτα θα θεωρείται ότι είναι ισχυρή και το Γραφείο της χώρας του ατυχήματος δεν θα πρέπει να ζητεί επιβεβαίωση ισχύος. Πλην όμως, το Γραφείο στη χώρα του ατυχήματος θα ειδοποιεί το συντομότερο δυνατόν για το ατύχημα ή για την αξίωση τον ασφαλιστή που εξέδωσε την Πράσινη Κάρτα ή το διορισμένο Ανταποκριτή του σύμφωνα με τα Άρθρα 3.1 και 3.2.

Εάν δεν καταγράφεται η χρονική περίοδος ισχύος, το Γραφείο στη χώρα του ατυχήματος πρέπει να ζητά επιβεβαίωση της ισχύος και το Γραφείο στο όνομα του οποίου έχει εκδοθεί η Πράσινη Κάρτα είναι εξ ολοκλήρου υπεύθυνο για την παροχή αποδείξεων ότι η Πράσινη Κάρτα δεν ήταν πλέον ισχυρή κατά την ημερομηνία του ατυχήματος.

Εάν, ωστόσο, μεσολάβησε μια νομική διαδικασία και ο Δικαστής αποδέχτηκε τις καταγεγραμμένες πληροφορίες στο αστυνομικό Δελτίο Συμβάντων βάσει των οποίων το Γραφείο της χώρας του ατυχήματος καταδικάστηκε, θα πρέπει να υπάρχει η βεβαιότητα της επανείσπραξης από το Γραφείο – Εγγυητή [CoB.22/23.10.92 εδάφιο 5(ii)].

Γενική Συνέλευση 2005, Απόφαση υπ' αρ. 7 – Ταυτοποίηση ασφαλιστών μέσω κωδικού

Οι υποχρεώσεις που επιβάλλονται στο Γραφείο της χώρας του ατυχήματος όπως προσδιορίζονται στα Άρθρα 3.1 και 3.2 της Ενοποιημένης Συμφωνίας, υποδηλώνουν ότι το Γραφείο είναι σε θέση να αναγνωρίσει γρήγορα την ασφαλιστική εταιρεία που καλύπτει το όχημα που εμπλέκεται στο ατύχημα. Τα στοιχεία που καταγράφονται στην Πράσινη Κάρτα είναι ο προτιμώμενος τρόπος αναγνώρισης της ασφαλιστικής εταιρείας, καθώς η Πράσινη Κάρτα δεν περιλαμβάνει μόνον το όνομα και τη διεύθυνση της ασφαλιστικής εταιρείας (κουτί 8) αλλά επίσης και τον κωδικό της ασφαλιστικής εταιρείας (κουτί 4).

Ο κωδικός της ασφαλιστικής εταιρείας πρέπει υποχρεωτικά να καταγράφεται στο κουτί 4 σύμφωνα με την απόφαση που ελήφθη το 1999 από τη Γενική Συνέλευση του Συμβουλίου των Γραφείων στην Οξφόρδη. Αυτός ο κωδικός είναι είτε ο διοικητικός κωδικός που κανονικά αποδίδεται σε κάθε εταιρεία από την εθνική εποπτεύουσα αρχή ή ένας ειδικός κωδικός που χορηγείται από το Γραφείο του οποίου είναι μέλος η προκείμενη εταιρεία. Για να διασφαλίζεται ότι καθίστανται δυνατοί οι απαραίτητοι έλεγχοι, κάθε Γραφείο θα θέτει στη διάθεση όλων των άλλων Γραφείων ένα κατάλογο των εταιρειών που είναι μέλη του εμφανίζοντας όχι μόνον το όνομα και τη διεύθυνση κάθε εταιρείας αλλά επίσης και τον κωδικό της. Για να αποφεύγεται η εκτεταμένη ανταλλαγή στοιχείων μεταξύ Γραφείων, κάθε Γραφείο θα θέτει τον κατάλογο των μελών του στην ιστοσελίδα του Συμβουλίου των Γραφείων ή θα συνδέει με την ιστοσελίδα του Συμβουλίου των Γραφείων μία δική του ιστοσελίδα. Αυτή η λίστα θα πρέπει να περιλαμβάνει το όνομα (στις εθνικές τους γλώσσες), τη διεύθυνση, το διοικητικό κωδικό ή τον ειδικό κωδικό που αποδίδεται από το Γραφείο, τον αριθμό τηλεφώνου, το φαξ, την ηλεκτρονική διεύθυνση και τη διεύθυνση της ιστοσελίδας, εάν διατίθεται, των μελών του και θα πρέπει να ενημερώνεται, όταν προκύπτουν αλλαγές. Όταν ένα Γραφείο στη χώρα του οποίου γίνεται ένα ατύχημα αντιλαμβάνεται ασυμφωνία μεταξύ των στοιχείων που έχει στην κατοχή του και αυτών που εμφανίζονται στην ιστοσελίδα του Συμβουλίου των Γραφείων, θα επικοινωνεί άμεσα με το ενδιαφερόμενο Γραφείο προκειμένου να λάβει την απαραίτητη επιβεβαίωση. Συνιστάται επίσης να καταγράφονται η πλήρης διεύθυνση της ασφαλιστικής εταιρείας και ο διοικητικός της κωδικός σε κάθε αίτημα για διορισμό ανταποκριτή.

Φωτοτυπία μιας Πράσινης Κάρτας

Όσον αφορά το ερώτημα εάν το Γραφείο της χώρας του ατυχήματος θα μπορούσε να προβεί στον διακανονισμό μιας απαίτησης εάν είχε μόνο μία φωτοτυπία της Πράσινης Κάρτας – ή αν θα έπρεπε να περιμένει την επιβεβαίωση για την ισχύ της συγκεκριμένης Πράσινης Κάρτας εκ μέρους του Γραφείου Εγγυητή – υιοθετήθηκαν οι παρακάτω κανόνες:-

- Μια φωτοτυπία Πράσινης Κάρτας δεν ισοδυναμεί με την πρωτότυπη εκτός και εάν το Γραφείο της χώρας του ατυχήματος είναι σε θέση να πιστοποιήσει ότι η φωτοτυπία έχει ληφθεί στη χώρα του, από το πρωτότυπο έγγραφο, από τους υπαλλήλους του Γραφείου της χώρας του ατυχήματος ή τις Αστυνομικές αρχές.
- Στην περίπτωση μιας φωτοτυπίας Πράσινης Κάρτας, η οποία δεν πιστοποιείται από το Γραφείο της χώρας του ατυχήματος ή τις Αστυνομικές αρχές, το Γραφείο της χώρας του ατυχήματος πρέπει να λάβει επιβεβαίωση για την ισχύ αυτής της Πράσινης Κάρτας από το Γραφείο Εγγυητή [CoB.22/23.10.92 εδάφιο 5(ii)].

Άρθρο 9 – ΠΛΑΣΤΕΣ, ΑΝΑΡΜΟΔΙΩΣ Ή ΠΑΡΑΝΟΜΩΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΕΣ ΠΡΑΣΙΝΕΣ ΚΑΡΤΕΣ

Πράσινες Κάρτες που εμφανίζονται σε χώρα εντός της οποίας ισχύουν, φερόμενες ως εκδοθείσες υπό την αρμοδιότητα κάποιου Γραφείου, καλύπτονται από την εγγύηση του Γραφείου τούτου, ακόμη και εάν είναι πλαστές, ή έχουν τροποποιηθεί αναρμοδίως ή παρανόμως.

Ωστόσο, η εγγύηση του Γραφείου δεν ισχύει στις περιπτώσεις όπου η Πράσινη Κάρτα συνδέεται με όχημα μη νομίμως καταχωρημένου σε μητρώα στη χώρα του Γραφείου αυτού, με εξαίρεση την περίπτωση που ορίζεται στο άρθρο 7.3.

ΑΡΘΡΟ 9: Πλαστές, αναρμοδίως ή παρανόμως τροποποιημένες Πράσινες Κάρτες

Η πρώτη παράγραφος προβλέπει ότι το Γραφείο θα εγγυάται ότι κάθε Πράσινη Κάρτα που θα εμφανίζεται σε χώρα που είναι μέλος του Συμβουλίου των Γραφείων θεωρείται ότι έχει εκδοθεί υπό την αρμοδιότητά του, ακόμη και αν αποκαλύπτεται ότι είναι πλαστή, αναρμοδίως ή παρανόμως τροποποιημένη. Οι αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης που αφορούν την ισχύ των Πρασίνων Καρτών θα εφαρμόζονται σ' αυτές τις περιπτώσεις.

Η δεύτερη παράγραφος εισάγει ένα νέο κανόνα, σύμφωνα με τον οποίο η εγγύηση του Γραφείου ισχύει μόνον στις Πράσινες Κάρτες που έχουν εκδοθεί για οχήματα που είναι νομίμως καταχωρημένα στη χώρα του. Ο σκοπός αυτού του κανόνα είναι να εξαιρέσει παρανόμως τροποποιημένες Πράσινες Κάρτες που έχουν εκδοθεί για οχήματα, τα οποία δεν είναι καταχωρημένα στη χώρα του Γραφείου από την εγγύηση του Γραφείου, εκτός εάν το Γραφείο συμφωνεί να επεκτείνει την εγγύησή του σε αυτά. Πλην όμως, ο κανόνας αυτός δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο Άρθρο 7.3.

Γενική Συνέλευση 2003, Απόφαση υπ'αρ. 3 – Η ισχύς των υφισταμένων πράσινων καρτών για ένα Γραφείο που είναι νέο ή επανενταχθέν.

1. Οι αποφάσεις των Γενικών Συνελεύσεων του 1996 και του 2001 (Παράρτημα, παράγραφοι 1 και 2) που αφορούν τη διετή προθεσμία για την ενημέρωση των Πρασίνων Καρτών θα παραμείνει ισχυρή και δεν αλλάζει.
2. Για Γραφεία που είναι νέα ή έχουν επανενταχθεί στο Σύστημα Πρασίνων Καρτών ως Μέλη δεν υπάρχει αυτόματη επέκταση της εδαφικής ισχύος των Πρασίνων Καρτών άλλων μελών στο νέο Γραφείο, εκτός εάν τα αρχικά αναγνωριστικά γράμματα του νέου Γραφείου εμφανίζονται στην Πράσινη Κάρτα και δεν έχουν διαγραφεί.
3. Ωστόσο, το Συμβούλιο των Γραφείων θα επιτρέπει ειδικές διμερείς συμβάσεις μεταξύ ενός νέου Γραφείου και ενός άλλου Γραφείου για την αναγνώριση των υφισταμένων Πρασίνων Καρτών του άλλου Γραφείου εωσότου οι κάρτες ανατυπωθούν ή έως την παρέλευση δύο ετών, εφόσον και τα δύο Γραφεία συμφωνούν. Πλην όμως, αυτές οι ειδικές διμερείς συμβάσεις δεν αντιτάσσονται υπό το καθεστώς των συμβάσεων του Συμβουλίου των Γραφείων σε βάρος οποιουδήποτε Γραφείου.
4. Χειρόγραφη, δακτυλογραφημένη ή μηχανογραφημένη προσθήκη αρχικών αναγνωριστικών γραμμάτων ενός Γραφείου σε μια Πράσινη Κάρτα δεν είναι σε καμία περίπτωση έγκυρη με την έννοια ότι μία τέτοια προσθήκη δεν θα αποτελεί επέκταση της εγγύησης μιας Πράσινης Κάρτας στην οποία έχουν προστεθεί αυτά τα διεθνή αναγνωριστικά γράμματα.
5. Χειρόγραφη, δακτυλογραφημένη ή μηχανογραφημένη προσθήκη σε Πράσινη Κάρτα των αρχικών αναγνωριστικών γραμμάτων ενός Γραφείου δεν θα θεωρείται ως μη εξουσιοδοτημένη ή παράνομη τροποποίηση ως προς τις επιπτώσεις που προβλέπονται από το Άρθρο 9 της Ενοποιημένης Συμφωνίας.

Γενική Συνέλευση 2003, Απόφαση υπ' αρ. 4 – Χορήγηση Πρασίνων Καρτών σε αυτοκινητιστές Γραφείου που τελεί υπό αναστολή.

Τα Γραφεία – μέλη επιτρέπεται να εξουσιοδοτούν τους ασφαλιστές που είναι μέλη τους να εκδίδουν Πράσινες Κάρτες στους αυτοκινητιστές της χώρας ενός Γραφείου που τελεί υπό αναστολή, εάν το αποφασίσουν. Το Συμβούλιο των Γραφείων θα πρέπει να ενημερώνεται για κάθε εξουσιοδότηση που δίνεται.

Γενική Συνέλευση 2005, Απόφαση υπ'αρ. 4 – Η ισχύς των χειρόγραφων και των μηχανογραφημένων τροποποιήσεων σε Πράσινη Κάρτα.

- α) Η Απόφαση υπ'αρ. 5, παράγραφος 1, της Γενικής Συνέλευσης 1999 (Παράρτημα, παράγραφος 3), ότι η προσθήκη χειρόγραφων ή μηχανογραφημένων τροποποιήσεων σε Πράσινη Κάρτα είναι ισχυρή εάν εγκρίνεται από ασφαλιστή, ανακαλείται.

- β) Κάθε χειρόγραφη, δακτυλογραφημένη ή μηχανογραφημένη προσθήκη σε Πράσινη Κάρτα είναι απολύτως ανίσχυρη υπό την έννοια ότι αυτή η προσθήκη δεν θα ερμηνεύεται ως τροποποίηση της εγγυήσεως που δίδεται με μία Πράσινη Κάρτα.

Γενική Συνέλευση 2006 Απόφαση 3 – Παρανόμως τροποποιημένη και καταγραμμένη εγγραφή σε μια Πράσινη Κάρτα

Ένα Γραφείο μπορεί να επικαλεσθεί το άρθρο 9, παράγραφο 2, μόνο όταν ένα όχημα φέρει πινακίδες που έχουν εκδοθεί ή θεωρούνται ότι έχουν εκδοθεί υπό τη δικαιοδοσία μιας άλλης χώρας.

Ελλειπείς ή τροποποιημένες Πράσινες Κάρτες

Οι ελλειπείς ή τροποποιημένες Πράσινες Κάρτες πρέπει να θεωρούνται έγκυρες στις παρακάτω περιπτώσεις:-

Πράσινες Κάρτες που δεν έχουν την υπογραφή του Ασφαλιστή

- Πράσινες Κάρτες που δεν αναγράφουν τον κωδικό των Μελών (κουτί 4) ή την ταυτότητα του ασφαλιστή (κουτί 8), αλλά αναφέρουν το όνομα του Γραφείου Εγγυητή.
- Πράσινες Κάρτες που δεν ακολουθούν το εγκεκριμένο σχήμα από την Κύρια Ομάδα Εργασίας για την Οδική Μεταφορά στη Γενεύη, εφόσον περιέχουν ουσιαστικές πληροφορίες με τη διάρθρωση που αποδέχεται ο ενδιαφερόμενος ασφαλιστής. [CoB.5/6.6.98 εδάφιο 6.8]

Γενική Συνέλευση 2008 – Απόφαση υπ'αρ. 5.2 – Τροποποίηση του εμπορικού σήματος του Γραφείου ή του Ασφαλιστή

Κανένα Γραφείο δεν μπορεί να επικαλεσθεί τροποποίηση στο εμπορικό σήμα του Γραφείου ή τροποποίηση στο εμπορικό σήμα του Ασφαλιστή (όταν αυτά χρησιμοποιούνται) ως λόγο για να εξαιρέσει την εγγύησή του σύμφωνα με την Ενοποιημένη Συμφωνία.

Πλαστές Πράσινες Κάρτες

Οι πλαστές Πράσινες Κάρτες θεωρούνται έγκυρες στις παρακάτω περιπτώσεις:-

- Πράσινες Κάρτες όπου ο αριθμός πινακίδων του οχήματος έχει τροποποιηθεί.
- Πράσινες Κάρτες όπου το όνομα του ασφαλισμένου είναι διαφορετικό από εκείνο στο πρωτότυπο ασφαλιστήριο [CoB.4/5.6.98 εδάφιο 6.9].
- Μια Πράσινη Κάρτα η οποία έχει αναπαραχθεί με ακρίβεια (από μια γνήσια πρωτότυπη) και περιέχει ανακριβείς πληροφορίες ισχύει στο πλαίσιο των διατάξεων του άρθρου 9.
- Μια Πράσινη Κάρτα που περιέχει την ταυτότητα των Γραφείων Εγγυητών (είτε στο κουτί 2 ή στις γενικές οδηγίες) αλλά δεν περιέχει τον κωδικό του Μέλους (κουτί 4) και / ή την ταυτότητα του Ασφαλιστή (κουτί 8) ισχύει στο πλαίσιο των διατάξεων του άρθρου 9.

- Μια Πράσινη Κάρτα που δεν αναγράφει κανένα από τα παρακάτω: κωδικό Μέλους (εάν υπάρχει) [κουτί 4], ταυτότητα Ασφαλιστή [κουτί 8], ταυτότητα Γραφείων Εγγυητών (είτε στο κουτί 2 ή στις γενικές οδηγίες), ΔΕΝ ΙΣΧΥΕΙ καθώς αυτό το έγγραφο δεν αποτελεί Πράσινη Κάρτα.
- Μια Πράσινη Κάρτα που δεν εμφανίζει την ταυτότητα των Γραφείων Εγγυητών (είτε στο κουτί 2 ή στις γενικές οδηγίες), αλλά περιέχει τον κώδικα Μέλους (εάν υπάρχει) [κουτί 4], και/ή την ταυτότητα του Ασφαλιστή [κουτί 8] ΔΕΝ ΙΣΧΥΕΙ καθώς αυτό το έγγραφο δεν αποτελεί Πράσινη Κάρτα. [CoB.3/4.6.99 εδάφιο 7.2-5]

ΤΜΗΜΑ ΙΙΙ: ΕΙΔΙΚΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΙΣ ΣΥΜΒΑΤΙΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΒΑΣΙΖΟΝΤΑΙ ΣΕ ΤΕΚΜΑΡΤΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ

Οι διατάξεις του τμήματος αυτού εφαρμόζονται στις περιπτώσεις που οι σχέσεις των Γραφείων βασίζονται σε τεκμαρτή ασφαλιστική κάλυψη, με ορισμένες εξαιρέσεις.

Άρθρο 10 – ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

Τα Γραφεία τα οποία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος τμήματος, εγγυώνται, σε βάση πλήρους αμοιβαιότητας, την επανείσπραξη κάθε ποσού πληρωτέου σύμφωνα με την παρούσα Συμφωνία, το οποίο απορρέει από ατύχημα στο οποίο εμπλέκεται όχημα με τόπο συνήθους στάθμευσης την επικράτεια του Κράτους εντός του οποίου έκαστο των Γραφείων αυτών έχει αρμοδιότητα, είτε το όχημα είναι ασφαλισμένο είτε όχι.

ΑΡΘΡΟ 10: Υποχρεώσεις των Γραφείων

Το παρόν άρθρο θέτει την αρχή, σύμφωνα με την οποία κάθε Γραφείο θα εγγυάται ότι όλα τα ποσά που καταβάλλονται από άλλα Γραφεία ως αποτέλεσμα ατυχημάτων τα οποία αφορούν οχήματα που έχουν τόπο συνήθους στάθμευσης στο έδαφος του θα επανεισπράττονται, είτε αυτά τα οχήματα είναι ασφαλισμένα είτε όχι.

Άρθρο 11 – Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΣΥΝΗΘΟΥΣ ΣΤΑΘΜΕΥΣΗΣ

11.1 Η επικράτεια του Κράτους συνήθους στάθμευσης του οχήματος καθορίζεται με βάση ένα από τα επόμενα κριτήρια:

11.1.1 την επικράτεια του Κράτους Μέλους του οποίου το όχημα φέρει πινακίδα κυκλοφορίας, είτε αυτή είναι μόνιμη είτε προσωρινή.

11.1.2 όπου δεν απαιτείται καταχώρηση σε μητρώα για το συγκεκριμένο τύπο οχήματος, ωστόσο το όχημα φέρει πινακίδα ασφάλισης, ή διακριτικό σήμα ανάλογο με την

πινακίδα κυκλοφορίας, με βάση την επικράτεια του Κράτους έκδοσης της πινακίδας ασφάλισης ή του σήματος

11.1.3 όπου δεν απαιτείται πινακίδα κυκλοφορίας, ούτε πινακίδα ασφάλισης του οχήματος ούτε διακριτικό σήμα ανάλογο για συγκεκριμένους τύπους οχημάτων, με βάση την επικράτεια του Κράτους όπου ο κάτοχος του οχήματος έχει μόνιμη κατοικία.

ΑΡΘΡΟ 11: Η έννοια της «συνήθους στάθμευσης»

11.1 Το παρόν υπο-άρθρο επανεπιβεβαιώνει τον ορισμό του εδάφους στο οποίο ένα αυτοκίνητο έχει τόπο συνήθους στάθμευσης όπως καθιερώθηκε από την 1^η Ευρωπαϊκή Οδηγία Ασφάλισης Οχημάτων.

Γνήσιες πινακίδες κυκλοφορίας οι οποίες αποκτήθηκαν βάσει πλαστών εγγράφων

Επισημάνθηκε ότι τα Συμβαλλόμενα Γραφεία είχαν αντιμετωπίσει το ερώτημα εάν μία γνήσια πινακίδα κυκλοφορίας εκδοθείσα από τις Αρχές Έκδοσης Πινακίδων βάσει πλαστών δικαιολογητικών θα πρέπει να θεωρείται πλαστή πινακίδα κυκλοφορίας για τους σκοπούς των Συμπληρωματικών Συμφωνιών. [C.of B. 16/17.5.85 Εδάφιο 2 B(ii)(c)]

Λύση: Συμφωνήθηκε από τα Συμβαλλόμενα Γραφεία ότι, υπό την προϋπόθεση ότι οι Αρχές Έκδοσης Πινακίδων πήραν τα απαραίτητα μέτρα πριν εκδώσουν την πινακίδα, αυτή η πινακίδα θα πρέπει να θεωρηθεί ως αναγνώριση της χώρας στην οποία το όχημα για το οποίο εκδόθηκε η πινακίδα είχε τόπο συνήθους στάθμευσης, ακόμα και εάν η αίτηση για την έκδοση της συγκεκριμένης πινακίδας αποδείχθηκε ότι είχε βασιστεί σε πλαστά δικαιολογητικά ή έγγραφα.

Όχημα που φέρει Πινακίδες Δοκιμής

Σημειώθηκε ότι τα Συμβαλλόμενα Γραφεία είχαν αντιμετωπίσει το ερώτημα εάν ένα όχημα που φέρει πινακίδα δοκιμής θα πρέπει να θεωρείται ότι έχει «τόπο συνήθους στάθμευσης» στη χώρα στην οποία εκδόθηκε η πινακίδα. Τα Συμβαλλόμενα Γραφεία είχαν ενημερωθεί ότι ενώ η διαφορά απόψεων μεταξύ των εμπλεκόμενων Γραφείων σχετιζόταν με μια συγκεκριμένη περίπτωση, το ερώτημα που τέθηκε ήταν πιο γενικό και είχε να κάνει με το γεγονός ότι οι Πινακίδες Δοκιμής, από τη φύση τους, δεν είναι κανονικές πινακίδες κυκλοφορίες διότι μεταφέρονται από όχημα σε όχημα και ενδεχομένως κάτι τέτοιο να μην αποτελεί επαρκή βάση για τον καθορισμό της χώρας συνήθους στάθμευσης οχήματος με τέτοιου είδους πινακίδες. Αναφέρθηκε επίσης ότι η απόφαση του Συμβουλίου το 1977 μπορεί να σχετίζεται , σε έναν βαθμό, με το εν λόγω θέμα διότι προβλέπει ότι μία γνήσια πινακίδα κυκλοφορίας η οποία, τη στιγμή του ατυχήματος, ήταν προσαρτημένη σε όχημα διαφορετικό από αυτό για το οποίο αυτή είχε εκδοθεί, τότε η εν λόγω πινακίδα κυκλοφορίας θα πρέπει να αντιμετωπίζεται με τον ίδιο τρόπο όπως και μία πλαστή πινακίδα. [C.of B. 16/17.10.86 Εδάφιο 2B]

Λύση: Στη συγκεκριμένη περίπτωση, τα Συμβαλλόμενα Γραφεία αποφάσισαν ότι η ευθύνη θα πρέπει να βαρύνει το Γραφείο της χώρας έκδοσης της Πινακίδας Δοκιμής. Στο γενικότερο ερώτημα, συμφωνήθηκε ότι **υπό την προϋπόθεση ότι η Πινακίδα Δοκιμής τοποθετήθηκε στο όχημα από τον εξουσιοδοτημένο νομέα του οχήματος, ή από τον εξουσιοδοτημένο από τον νομέα πράκτορα**, τότε αυτό θα πρέπει να γίνει αποδεκτό, για τον σκοπό της Συμπληρωματικής Συμφωνίας, ως στοιχείο ταυτοποίησης της χώρας «συνήθους στάθμευσης» του εν λόγω οχήματος.

Ένα όχημα που έχει τόπο συνήθους στάθμευσης μία χώρα Συμβαλλόμενου Γραφείου, και δεν είναι ασφαλισμένο σε αυτή τη χώρα και καλύπτεται από Συνοριακή Ασφάλιση μιας άλλης χώρας. Εάν υπάρχει ασφαλιστική κάλυψη από Συνοριακή Ασφάλιση, τότε η υπηρεσία Συνοριακής Ασφάλισης που εισέπραξε το ασφάλιστρο θα πρέπει να είναι υπεύθυνη για τις ζημιές τρίτων, εάν η Συνοριακή Ασφάλιση ισχύει στη χώρα του ατυχήματος. Σε αυτό το πλαίσιο ενέπιπτε μία υπόθεση στην οποία το εμπλεκόμενο όχημα ήταν ανασφάλιστο στην «πατρίδα» του αλλά ο οδηγός αγόρασε κάλυψη από έναν Ασφαλιστή στην επισκεπτόμενη χώρα. (Συμβαλλόμενοι 21.11.91 / Εδάφιο 5.i)

Οδηγίες

Περίπτωση με άγνωστο όχημα, άγνωστο οδηγό, αλλά το όχημα εικάζεται ότι προέρχεται από μία συγκεκριμένη χώρα. Τα στοιχεία αναγνώρισης της χώρας βασίζονται:

- 3.1 στον αριθμό κυκλοφορίας ο οποίος, παρόλο που η διάταξή του προσομοιάζει με αυτή κάποιας χώρας και έχει καταγραφεί λανθασμένα, τα αναγνωριστικά εθνικά γράμματα επιβεβαιώνουν τη χώρα προέλευσης, ή
- 3.2 όπως και στην περίπτωση (i), χωρίς όμως τα εθνικά αναγνωριστικά γράμματα, ή

Λύση: Η Συμπληρωματική Συμφωνία δεν πρέπει να θεωρηθεί εφαρμόσιμη σε καμία από τις παραπάνω περιπτώσεις διότι, απουσία συγκεκριμένων εγγράφων με τον αριθμό κυκλοφορίας, δεν είναι δυνατός ο προσδιορισμός μετά βεβαιότητας της χώρας προέλευσης. [C.ofB./17.10.74 Εδάφιο 3B] όπως τροποποιήθηκε το 2008.

Περίπτωση με γνωστό όχημα, άγνωστο οδηγό (δόθηκε λανθασμένο όνομα και διεύθυνση), λανθασμένο αριθμό κυκλοφορίας, κανένα στοιχείο ασφάλισης διαθέσιμο

Λύση: Το Τμήμα III της Ενοποιημένης Συμφωνίας δεν μπορεί να εφαρμοστεί. [C.ofB./17.10.74 Εδάφιο 3B] όπως τροποποιήθηκε το 2008.

11.2 Σε περίπτωση που όχημα το οποίο οφείλει να φέρει πινακίδα κυκλοφορίας και δεν φέρει πινακίδα ή φέρει πινακίδα η οποία δεν αντιστοιχεί ή δεν αντιστοιχεί πλέον στο όχημα το οποίο ενεπλάκη σε ατύχημα, για τον διακανονισμό των τυχόν αξιώσεων που γεννώνται από το ατύχημα, η επικράτεια εντός της οποίας έλαβε χώρα το ατύχημα θα θεωρείται ως τόπος συνήθους στάθμευσης του οχήματος.

11.2 Το παρόν υπο-άρθρο αντιμετωπίζει το πρόβλημα που προκύπτει από ατυχήματα που προκαλούνται από οχήματα που φέρουν πλαστές πινακίδες κυκλοφορίας. Η λύση που υιοθετήθηκε συμμορφώνεται προς την 5^η Ευρωπαϊκή Οδηγία Ασφάλισης Αυτοκινήτων και αφήνει να εννοηθεί ότι ατυχήματα που προκαλούνται από οχήματα που φέρουν πλαστές πινακίδες κυκλοφορίας θα αντιμετωπίζονται από το Επικουρικό Κεφάλαιο της χώρας του ατυχήματος.

Γενική Συνέλευση 2008, Απόφαση υπ'αρ. 3.5

Το κείμενο του Άρθ. 11.2 τροποποιήθηκε προκειμένου να συμμορφωθεί με την 5^η Οδηγία Αυτοκινήτων και τη Γαλλική έκδοση.

Άρθρο 12 – ΕΞΑΙΡΕΣΕΙΣ

Οι διατάξεις του τμήματος αυτού δεν εφαρμόζονται στις ακόλουθες περιπτώσεις:

12.1 επί οχημάτων καταχωρημένων σε χώρες διάφορες από τις χώρες των Γραφείων που υπόκεινται στις διατάξεις του παρόντος τμήματος και στα οποία χορηγήθηκε Πράσινη Κάρτα από μέλος που ανήκει σε κάποιο από τα Γραφεία αυτά. Σε περίπτωση ατυχήματος στο οποίο εμπλέκεται όχημα στο οποίο έχει χορηγηθεί Πράσινη Κάρτα, τα αντίστοιχα Γραφεία οφείλουν να ενεργήσουν όπως ορίζεται στο Τμήμα II.

ΑΡΘΡΟ 12: Εξαιρέσεις

12.1 Το παρόν υπο-άρθρο εφαρμόζεται όταν ένα Μέλος του Γραφείου εκδίδει Πράσινες Κάρτες στους ασφαλισμένους του υπό τους όρους που προβλέπονται από το Άρθρο 7.3.

12.2 επί οχημάτων που ανήκουν σε ορισμένα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, εάν το Κράτος στο οποίο είναι καταχωρημένα σε μητρώα έχει υποδείξει στα άλλα Κράτη κάποια αρχή ή φορέα επιφορτισμένο με την καταβολή αποζημίωσης στα ζημιωθέντα πρόσωπα, σύμφωνα με την νομοθεσία που ισχύει στη χώρα όπου συνέβη το ατύχημα.

12.3 επί οχημάτων συγκεκριμένου τύπου ή επί οχημάτων που φέρουν ειδική πινακίδα κυκλοφορίας των οποίων ο κατάλογος καθορίζεται από κάθε Κράτος Μέλος και κοινοποιείται στα άλλα Κράτη Μέλη και στην Επιτροπή.

Ο κατάλογος των οχημάτων στα οποία αναφέρονται τα Άρθρα 12.2 και 12.3 καθώς και ο κατάλογος των αρχών ή φορέων που διορίζονται στα άλλα Κράτη, καταρτίζεται από κάθε Κράτος και κοινοποιείται στο Συμβούλιο των Γραφείων από το Γραφείο του Κράτους αυτού.

12.2 και 12.3. Η διατύπωση αυτών των υπο-άρθρων απορρέει από το κείμενο του Άρθρου 4 της 1^{ης} Ευρωπαϊκής Οδηγίας όπως τροποποιήθηκε από την 5^η Οδηγία.

Γενική Συνέλευση 2008, Απόφαση υπ'αρ. 3.5

Το κείμενο του Άρθ.12 τροποποιήθηκε προκειμένου να συμμορφωθεί με την 5^η Οδηγία Αυτοκινήτων.

Άρθρο 13 – ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΣΥΝΗΘΟΥΣ ΣΤΑΘΜΕΥΣΗΣ ΟΧΗΜΑΤΟΣ

Σε κάθε αίτημα για επιβεβαίωση της επικράτειας συνήθους στάθμευσης ενός οχήματος, το οποίο αποστέλλεται με φαξ ή με ηλεκτρονικό ταχυδρομείο σε ένα Γραφείο, από το Γραφείο της χώρας όπου συνέβη το ατύχημα ή από εκπρόσωπο που έχει διοριστεί για το σκοπό αυτό, πρέπει να δίδεται οριστική απάντηση εντός τριών μηνών από την

υποβολή του αιτήματος. Σε περίπτωση που τέτοια απάντηση δεν δοθεί, τότε, με την εκπνοή της άνω προθεσμίας, θεωρείται ότι το όχημα έχει τόπο συνήθους στάθμευσης την επικράτεια του Γραφείου αυτού.

ΑΡΘΡΟ 13: Επιβεβαίωση της επικράτειας συνήθους στάθμευσης

Αυτό το άρθρο εισάγει στην Ενοποιημένη Συμφωνία τον κανόνα που έχει ήδη υιοθετηθεί από τους Συμβαλλομένους στην Πολυμερή Σύμβαση Εγγυήσεως στη συνάντησή τους στο Μπλεντ την 9^η Σεπτεμβρίου 1999, σύμφωνα με τον οποίο σε κάθε Γραφείο δίνεται προθεσμία τριών μηνών για να επιβεβαιώσει ότι το εν λόγω όχημα έχει τόπο συνήθους στάθμευσης στην επικράτειά του.

Χρονικός περιορισμός για επιβεβαίωση του τόπου “συνήθους στάθμευσης”

Η χρήση της τυποποιημένης επιστολής-αιτήματος από το Γραφείο της χώρας όπου συνέβη το ατύχημα προς ένα πιθανό Γραφείο Εγγύησης, με το οποίο γίνεται ερώτηση για το εάν ένα όχημα έχει τόπο συνήθους στάθμευσης σε εκείνη τη χώρα είναι υποχρεωτική από όλα τα Συμβαλλόμενα Γραφεία.

Συμφωνήθηκε ότι:

- Το Γραφείο Χειρισμού θα πρέπει να παρέχει όσο το δυνατόν περισσότερες πληροφορίες για να βοηθήσει το πιθανό Γραφείο Πληρωμών να καθορίσει τον τόπο συνήθους στάθμευσης.
- Η επιστολή θα πρέπει περιλαμβάνει επιπλέον πληροφορίες για τη μάρκα και το μοντέλο (τύπο) του οχήματος όπου αυτά είναι διαθέσιμα, αλλά αυτό δεν είναι υποχρεωτικό.
- Η μορφή της τυποποιημένης επιστολής μπορεί να ποικίλλει ανάλογα με τις απαιτήσεις μηχανογράφησης του κάθε Γραφείου. **(Συμβαλλόμενα Γραφεία 9.9.99/ Εδάφιο 3b. Επιβεβαιώθηκε στις 20.9.01/Εδάφιο 4)**

Άρθρο 14 – ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ

Τα Γραφεία μπορούν να περιορίσουν την χρονική ισχύ της εγγυήσεως που παρέχουν σύμφωνα με το άρθρο 10 για όλα τα οχήματα, βάσει διμερών συμφωνιών που έχουν υπογραφεί με άλλα Γραφεία και έχουν γνωστοποιηθεί στο Συμβούλιο των Γραφείων.

ΑΡΘΡΟ 14: Διάρκεια εγγυήσεως

Το παρόν άρθρο επιτρέπει τη συνέχιση της συμφωνίας που συνήφθη μεταξύ ορισμένων Γραφείων γνωστή ως το «Πρωτόκολλο του Λουξεμβούργου» (η οποία πλέον έχει ακυρωθεί), και άλλες συμφωνίες οι οποίες συνήφθησαν για να εξυπηρετούν τον ίδιο σκοπό.

Γενική Συνέλευση 2008, Απόφαση 3.5

Το κείμενο του άρθ. 14 έχει τροποποιηθεί προκειμένου να συμμορφώνεται με την 5^η Οδηγία Αυτοκινήτων.

Άρθρο 15 – ΜΟΝΟΜΕΡΗΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΠΕΡΙ ΕΓΓΥΗΣΕΩΣ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΕΚΜΑΡΤΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΑΛΥΨΗ

Με την επιφύλαξη τυχόν αντιθέτων νομοθετικών διατάξεων, τα Γραφεία δύνανται να συμφωνήσουν την μονομερή εφαρμογή του παρόντος τμήματος μέσα στα πλαίσια των διμερών σχέσεών τους.

ΑΡΘΡΟ 15: Μονομερής εφαρμογή των διατάξεων περί εγγυήσεως με βάση τεκμαρτή ασφαλιστική κάλυψη

Αυτό το άρθρο διευθετεί το θέμα που προκύπτει όταν ένα Γραφείο μίας χώρας εκτός ΕΟΧ προσχωρεί στην Πολυμερή Σύμβαση Εγγυήσεως και, κατά τη μεταβατική περίοδο που θα προβλεφθεί εκκρεμούσης της υιοθέτησης των αλλαγών στη νομοθεσία επιτρέπει να εφαρμόζεται η εγγύηση σε αμοιβαία βάση.

Η εφαρμογή αυτού του Άρθρου θα αναφέρεται υπό αναβλητική αίρεση σύμφωνα με το Προσάρτημα 3 της Σύμβασης μεταξύ των Εθνικών Γραφείων Διεθνούς Ασφάλισης των Κρατών Μελών του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου και άλλων Συνεργαζομένων Κρατών.

Γενική Συνέλευση 2004, Απόφαση 11 – Ελεύθερη Παροχή Υπηρεσιών

Οι Συμβαλλόμενοι στην Πολυμερή Σύμβαση Εγγυήσεως ομόφωνα αποφάσισαν ότι:

- i) Η Ενοποιημένη Συμφωνία πρέπει να ερμηνεύεται ως εξής: ένα Γραφείο στη χώρα του οποίου συνέβη ατύχημα πρέπει σε κάθε περίπτωση να απευθύνει την αίτησή του για επανείσπραξη στον Αντιπρόσωπο Ζημιών της ασφαλιστικής εταιρείας που δραστηριοποιείται με ελεύθερη παροχή υπηρεσιών, ο οποίος έχει διορισθεί στη χώρα συνήθους στάθμευσης του οχήματος, ή, εάν είναι σκόπιμο, στο Γραφείο εκείνης της χώρας.
- ii) Η Σύμβαση Ελεύθερης Παροχής Υπηρεσιών θα ρυθμίζει τις σχέσεις μεταξύ του Γραφείου της χώρας όπου το όχημα έχει τόπο συνήθους στάθμευσης, ή υπό την αρμοδιότητα του οποίου εκδόθηκε η Πράσινη Κάρτα και του Γραφείου έδρας του ασφαλιστή με Ελεύθερη Παροχή Υπηρεσιών, και ότι αυτή η Σύμβαση υπογράφεται από τα Γραφεία των χωρών του ΕΟΧ.

ΤΜΗΜΑ IV: ΚΑΝΟΝΕΣ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΥΝ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΜΕΤΑΞΥ ΕΘΝΙΚΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ (ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ)***Άρθρο 16 – ΔΙΜΕΡΕΙΣ ΣΥΜΦΩΝΙΕΣ –ΟΡΟΙ***

16.1 Τα Γραφεία δύνανται να καταρτίζουν διμερείς συμφωνίες μεταξύ τους με τις οποίες δεσμεύονται, στο πλαίσιο των αμοιβαίων σχέσεών τους, να τηρούν τις υποχρεωτικές διατάξεις της παρούσης Ενοποιημένης Συμφωνίας, καθώς και τις προαιρετικές διατάξεις που ορίζονται στην παρούσα.

16.2 Οι συμφωνίες αυτές θα καταρτίζονται και θα υπογράφονται σε τρία αντίτυπα από τα συμβαλλόμενα Γραφεία, έκαστο των οποίων θα λαμβάνει ένα αντίγραφο. Το τρίτο αντίγραφο θα αποστέλλεται στο Συμβούλιο των Γραφείων, το οποίο, αφού συμβουλευθεί τα συμβαλλόμενα μέρη, θα ενημερώνει αυτά για την ημερομηνία έναρξης ισχύος της μεταξύ τους συμφωνίας.

16.3 Οι συμφωνίες αυτές θα περιέχουν όρους που θα ορίζουν:

16.3.1 τα συμβαλλόμενα Γραφεία, αναφέροντας την ιδιότητά τους ως Μέλη του Συμβουλίου των Γραφείων καθώς και τις επικράτειες για τις οποίες είναι αρμόδια.

16.3.2 την δέσμευσή τους να τηρούν τις υποχρεωτικές διατάξεις της παρούσης Ενοποιημένης Συμφωνίας.

16.3.3 την δέσμευσή τους να τηρούν τις προαιρετικές διατάξεις τις οποίες τα μέρη έχουν από κοινού επιλέξει και συμφωνήσει να τηρούν.

16.3.4 αρμοδιότητες που παρέχονται αμοιβαία από τα Γραφεία αυτά, στο όνομά τους και εκ μέρους των μελών τους, για την φιλική διευθέτηση αξιώσεων ή την παραλαβή εξώδικων ή δικογράφων που πιθανόν να οδηγήσουν στην καταβολή αποζημίωσης για ατύχημα μέσα στα πλαίσια και τους σκοπούς της παρούσης Ενοποιημένης Συμφωνίας.

16.3.5 την έπ' αόριστον διάρκεια της συμφωνίας, με επιφύλαξη του δικαιώματος κάθε συμβαλλομένου Γραφείου να προβεί στην καταγγελία αυτής, με προειδοποίηση 12 μηνών η οποία κοινοποιείται ταυτοχρόνως στον αντισυμβαλλόμενο και στο Συμβούλιο των Γραφείων.

16.3.6 την αυτόματη ακύρωση ή αναστολή της συμφωνίας σε περίπτωση που οποιοδήποτε συμβαλλόμενο μέρος παύει να φέρει την ιδιότητα του Μέλους του Συμβουλίου των Γραφείων ή η ιδιότητα αυτή έχει ανασταλεί.

16.4 Υπόδειγμα μιας τέτοιας συμφωνίας προσαρτάται. (Προσάρτημα III)

ΑΡΘΡΟ 16: Διμερείς συμφωνίες – Όροι

Αυτές οι διατάξεις είναι νέες και θέτουν δεσμευτικούς υποχρεωτικούς όρους που πρέπει να πληρούνται από τα Γραφεία που συνάπτουν διμερή σύμβαση. Σε αντίθεση με τα Τμήματα II και III, που θέτουν προαιρετικές διατάξεις ανάλογα με το εάν η συμβατική σχέση μεταξύ των Γραφείων βασίζεται σε Πράσινη Κάρτα ή σε τεκμαρτή ασφαλιστική κάλυψη, το Τμήμα IV αριθμεί όλα τα απαραίτητα στοιχεία που πρέπει να περιέχονται σε μία διμερή σύμβαση και προσαρτάται ένα μοντέλο μιας τέτοιας σύμβασης. Αυτή η σύμβαση πρέπει να περιέχει μία δεσμευτική ανάληψη υποχρέωσης συμμόρφωσης προς τις υποχρεωτικές διατάξεις καθώς και προς αυτές τις προαιρετικές διατάξεις που έχουν αμοιβαία επιλεγεί και συμφωνηθεί όπως ορίζεται στη σύμβαση.

Άρθρο 17 – ΕΞΑΙΡΕΣΗ

17.1 Κατά παρέκκλιση του άρθρου 16, τα Γραφεία των Κρατών Μελών του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου οφείλουν, σύμφωνα με το άρθρο 2 της Ευρωπαϊκής Οδηγίας της 24^{ης} Απριλίου 1972 (72 / 166 / ECC), να γνωστοποιήσουν την αμοιβαία αποδοχή της παρούσης Ενοποιημένης Συμφωνίας με πολυμερή συμφωνία η έναρξη ισχύος της οποίας καθορίζεται από την Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε συνεργασία με το Συμβούλιο των Γραφείων.

ΑΡΘΡΟ 17: Εξαιρέση

Το Άρθρο 17.1 προβλέπει εξαιρέση στη γενική διμερή φύση της σύμβασης που αναφέρεται στο Άρθρο 16, καθόσον τα Γραφεία των Μελών του ΕΟΧ και η Ελβετία θα συνάψουν μία πολυμερή σύμβαση με κοινή ημερομηνία έναρξης ισχύος που θα ορισθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σε συνεργασία με το Συμβούλιο των Γραφείων.

17.2 Τα Γραφεία Κρατών που δεν είναι Μέλη του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου, δύνανται να συμμετέχουν στην πολυμερή αυτή συμφωνία τηρώντας τους όρους που

θέτει η αρμόδια επιτροπή που προβλέπεται στο Καταστατικό του Συμβουλίου των Γραφείων.

Το Άρθρο 17.2 επιτρέπει σε μη Κράτη Μέλη του ΕΟΧ να προσχωρήσουν στην Πολυμερή Σύμβαση.

ΤΜΗΜΑ V: ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ (ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ)

Άρθρο 18 – ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

18.1 Κάθε τροποποίηση των διατάξεων της παρούσας Συμφωνίας εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Γενικής Συνέλευσης του Συμβουλίου των Γραφείων.

18.2 Κατά παρέκκλιση των ανωτέρω, κάθε τροποποίηση των διατάξεων του τμήματος III, εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα της επιτροπής που προβλέπεται στο Καταστατικό του Συμβουλίου των Γραφείων.

α) Οι διατάξεις αυτές είναι δεσμευτικές για τα Γραφεία τα οποία, παρόλο που δεν είναι μέλη της επιτροπής αυτής, επέλεξαν να εφαρμόζουν το Τμήμα III στις συμβατικές τους σχέσεις με άλλα Γραφεία.

β) Κάθε τροποποίηση του άρθρου 4.2 εμπίπτει στην αποκλειστική αρμοδιότητα των Γραφείων του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου.

ΑΡΘΡΟ 18: Διαδικασία

Υπό το προηγούμενο σύστημα κάθε αλλαγή στις διατάξεις της Ενοποιημένης Σύμβασης Ενιαίου Τύπου ή της Πολυμερούς Σύμβασης Εγγυήσεως καθιστούσε απαραίτητη την επανυπογραφή νέων συμβάσεων από τα Γραφεία. Αυτό ήταν δυσχερές και χρονοβόρο. Το Άρθρο 18 προβλέπει ένα πολύ απλούστερο τρόπο για την τροποποίηση των λεπτομερών διατάξεων των συμβάσεων δίχως νέο κύκλο υπογραφών. Κάθε τέτοια τροποποίηση της Ενοποιημένης Συμφωνίας ανήκει στη μόνη και αποκλειστική αρμοδιότητα της Γενικής Συνέλευσης. Ωστόσο, κάθε τροποποίηση στις διατάξεις που τίθενται στο Τμήμα III είναι αποκλειστικό δικαίωμα της επιτροπής, όπως αναγνωρίζεται στο Καταστατικό του Συμβουλίου των Γραφείων, καθώς τα άρθρα σχετικά με τις πινακίδες κυκλοφορίας δεν ισχύουν στα Γραφεία των οποίων οι σχέσεις βασίζονται αποκλειστικά σε Πράσινες Κάρτες.

Άρθρο 19 – ΕΠΙΛΥΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ

Κάθε διαφορά ανακύπτουσα από ή σε σχέση με τις διατάξεις της παρούσας Ενοποιημένης Συμφωνίας θα επιλύεται με διαμεσολάβηση ή διαιτησία. Οι κανόνες της διαμεσολάβησης και της διαιτησίας υπόκεινται σε χωριστό

κανονισμό ο οποίος εγκρίθηκε από τη Γενική Συνέλευση του Συμβουλίου των Γραφείων.

ΑΡΘΡΟ 19: Ρήτρα διαιτησίας

Γενική Συνέλευση 2008, Απόφαση 4.1

Οι κανόνες διαμεσολάβησης και διαιτησίας διέπονται από ξεχωριστό κανονισμό (βλ. ιστοσελίδα CoB). Η διαιτησία αναφέρεται στους Κανόνες Διαιτησίας που καθιερώθηκαν από την UNCITRAL (Επιτροπή των Ηνωμένων Εθνών για το Διεθνές Εμπορικό Δίκαιο).

Αυτή η Ενοποιημένη Συμφωνία προβλέπει με σαφήνεια τη διευθέτηση των διαφορών μεταξύ των μερών χρησιμοποιώντας μία μέθοδο που θέτει συγκεκριμένους κανόνες προς εφαρμογή σε κάθε δυσκολία που μπορεί να προκύψει στην πορεία της διαιτητικής διαδικασίας, και ιδίως σε αυτές που προκύπτουν από την έλλειψη συνεργασίας ενός των μερών.

Εφαρμογή της μεθόδου που βασίζεται στο διορισμό τριών διαιτητών και μίας διορίζουσας αρχής (όπως προβλέπεται στο Άρθρο 19 της Ενοποιημένης Συμφωνίας):

Η διαιτητική διαδικασία αρχίζει την ημερομηνία, κατά την οποία ο «προσφεύγων» (το μέρος που εισάγει την προσφυγή στη διαιτησία) κοινοποιεί στον «καθ' ου» (το άλλο μέρος) μία ειδοποίηση διαιτησίας που περιέχει τα στοιχεία που προσδιορίζονται στο Άρθρο 3 των Κανόνων και, ιδίως, το ένδικο μέσο που ζητείται. Αυτή η ειδοποίηση μπορεί επίσης να περιλαμβάνει το όνομα του διαιτητή που διορίζεται από τον «προσφεύγοντα».

Οι Κανόνες προβλέπουν ότι κάθε μέρος θα διορίσει ένα διαιτητή και ότι οι δύο διαιτητές που διορίστηκαν κατ' αυτό τον τρόπο θα επιλέξουν τον τρίτο διαιτητή, που θα ενεργήσει ως προεδρεύων διαιτητής του δικαστηρίου. Εάν εντός τριάντα ημερών ο «καθ' ου» δεν διορίσει διαιτητή, αυτός ο δεύτερος διαιτητής, κατ' αίτηση του «προσφεύγοντος», θα διορισθεί από τη διορίζουσα αρχή (Πρόεδρος του Συμβουλίου των Γραφείων ή, εάν δεν είναι διαθέσιμος, ο Πρόεδρος της Επιτροπής ανακήρυξης υποψηφίου Προέδρου του Council). Εάν εντός τριάντα ημερών οι δύο διαιτητές δεν συμφωνήσουν στην επιλογή του προεδρεύοντος διαιτητή, ο προεδρεύων διαιτητής θα διορισθεί από τη διορίζουσα αρχή, που θα διασφαλίσει το διορισμό ενός ανεξάρτητου και αμερόληπτου διαιτητή.

Για να εξασφαλίσουν την αμεροληψία των διαιτητών, οι Κανόνες προβλέπουν μία διαδικασία δοκιμασίας των διαιτητών (Άρθρα 10 έως 12).

Όσον αφορά την διαιτητική διαδικασία καθεαυτή, οι Κανόνες προβλέπουν ότι «το διαιτητικό δικαστήριο μπορεί να διεξάγει τη διαιτησία με τον τρόπο που θεωρεί κατάλληλο, υπό τον όρο ότι μεταχειρίζεται τα μέρη με ισότητα και ότι σε κάθε στάδιο της διαδικασίας δίνεται σε κάθε μέρος η δυνατότητα να παρουσιάσει τη θέση του». Αυτή είναι θεμελιώδης αρχή, η οποία, εάν δεν υπάρχει συμμόρφωση προς αυτήν, μπορεί να προκαλέσει την προσβολή της διαιτητικής απόφαση ενώπιον των Δικαστηρίων.

Ο τόπος διαιτησίας καθορίζεται από τα μέρη. Εάν δεν μπορεί να επιτευχθεί συμφωνία, ο τόπος διαιτησίας θα καθορισθεί από το διαιτητικό δικαστήριο.

Το διαιτητικό δικαστήριο καθορίζει την προθεσμία εντός της οποίας ο «προσφεύγων» θα κοινοποιήσει τη δήλωση της αξίωσής του στον «καθ' ου» και στους διαιτητές (εκτός εάν η δήλωση της αξίωσής του περιλαμβάνεται στην ειδοποίηση της διαιτησίας). Αυτή η δήλωση θα περιλαμβάνει έκθεση των πραγματικών περιστατικών, τα υπό κρίση σημεία και το μέτρο ή

ένδικο μέσο που ζητείται. Ο «καθ' ου» θα κοινοποιήσει εγγράφως την υπερασπιστική του δήλωση στον «προσφεύγοντα» και στους διαιτητές εντός της προθεσμίας που καθορίζεται από το διαιτητικό δικαστήριο. Εκτός από ειδικές περιπτώσεις, αυτές οι προθεσμίες δεν πρέπει να υπερβαίνουν τις σαράντα πέντε ημέρες.

Οι Κανόνες περιλαμβάνουν επίσης διατάξεις σχετικές με την παρουσίαση του αποδεικτικού υλικού, την οργάνωση των ακροαματικών διαδικασιών (όταν ζητούνται από τα μέρη), προσωρινά μέτρα προστασίας (όταν είναι απαραίτητα ανάλογα με το αντικείμενο της διαφοράς), το διορισμό πραγματογνωμόνων καθώς και τη μη συμμόρφωση των μερών με τις επιτρεπόμενες προθεσμίες. Όλες αυτές οι διατάξεις είναι ευθέως εμπνευσμένες από τη Δικονομία και επιτρέπουν στους διαιτητές να ασκήσουν το λειτούργημά τους κατά τις καλύτερες προϋποθέσεις διατηρώντας ταυτόχρονα τα δικαιώματα των αντίθετων μερών.

Όσον αφορά τη διαιτητική απόφαση, οι Κανόνες προβλέπουν ότι θα λαμβάνεται με πλειοψηφία των διαιτητών. Θα είναι έγγραφη και θα είναι οριστική και δεσμευτική για τα μέρη. Λαμβάνεται κατ' εφαρμογή του δικαίου που ορίζεται από τα μέρη ως εφαρμοστέο ουσιαστικό δίκαιο της διαφοράς, ή, ελλείψει τούτου, κατ' εφαρμογή του δικαίου που καθορίζεται από τον κανόνα περί συγκρούσεως δικαίων (κανόνα ιδιωτικού διεθνούς δικαίου), το οποίο το διαιτητικό δικαστήριο κρίνει εφαρμοστέο στην προκειμένη περίπτωση.

Τέλος, οι Κανόνες θέτουν το ζήτημα των εξόδων, τα οποία, κατ' αρχήν, θα βαρύνουν το μέρος που ηττήθηκε. Αυτά τα έξοδα προσδιορίζονται στη διαιτητική απόφαση. Περιλαμβάνουν τις αμοιβές και τα έξοδα των διαιτητών (ταξιδιού, πραγματογνωμόνων κλπ). Οι αμοιβές των πραγματογνωμόνων θα είναι εύλογες σε ποσό, λαμβάνοντας υπ' όψη το αιτούμενο ποσό, την πολυπλοκότητα του αντικειμένου της διαφοράς και το χρόνο που αφιερώθηκε σ' αυτό. Προβλέπεται επίσης ότι η διορίζουσα αρχή μπορεί να συμβάλει στον προσδιορισμό των αμοιβών των διαιτητών (Άρθρο 39). Η ρήτρα διαιτησίας της Ενοποιημένης Συμφωνίας του Συμβουλίου των Γραφείων προβλέπει ότι θα αποφασίζει για τις αμοιβές των διαιτητών και τα απαιτούμενα έξοδα. Αυτές οι διατάξεις, όταν δημοσιεύονται, θα είναι δεσμευτικές για τους διαιτητές, εκτός εάν συμφωνείται διαφορετικά από τα μέρη.

Όταν δύο ή περισσότερα Γραφεία εμπλεκόμενα στη διαχείριση μιας απαίτησης για αποζημίωση, η οποία έχει υποβληθεί από τον ζημιωθέντα ή τους προστατευόμενους του/της, βρίσκονται σε διαμάχη ως προς την εφαρμογή της Ενοποιημένης Συμφωνίας έχουν καθήκον να προχωρήσουν σε κάθε χρήσιμη επαφή, συμπεριλαμβανομένης της αναφοράς του θέματος στον Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Γραφείων, προκειμένου να λύσουν το θέμα φιλικά. Εάν αυτές οι ενέργειες αποτύχουν, τα εμπλεκόμενα μέρη θα υποβάλλουν τη διαφορά σε διαιτησία σύμφωνα με τους όρους που προβλέπονται στο άρθρο 19 της Ενοποιημένης Συμφωνίας. Η διαιτητική διαδικασία δεν μπορεί, ωστόσο, να εφαρμοστεί σε εκείνα τα θέματα τα οποία αποτελούν αντικείμενα δικαστικής απόφασης που εκδίδεται εναντίον του Γραφείου της χώρας του ατυχήματος κατόπιν αιτήματος του ζημιωθέντος ή των δικαιούχων του/της [CoB.5/6.6.97 εδάφιο 9.10] αναθεωρημένο το 2007.

Γενική Συνέλευση 2008, Απόφαση 10.1 Διαιτησία

Οι κανόνες διαιτησίας τίθενται σε ισχύ από την 1^η Ιουλίου 2008.

Άρθρο 20 – ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

1. Οι διατάξεις της παρούσας Ενοποιημένης Συμφωνίας αποκτούν ισχύ από την 1^η Ιουλίου 2008. Από την ημερομηνία αυτή θα αντικαταστήσει την έκδοση της Ενοποιημένης Συμφωνίας που υιοθετήθηκε στο Ρέθυμνο την 30η Μαΐου 2002.
  2. Κατά παρέκκλιση του Άρθρου 20.1, τα Άρθρα 11, 12.3 και 14 θα ισχύουν αναδρομικά για ατυχήματα που έλαβαν χώρα μετά την 11^η Ιουνίου 2007.
-

Το παρόν ΕΠΕΞΗΓΗΜΑΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΤΗΣ ΕΝΟΠΟΙΗΜΕΝΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ έχει εγκριθεί από το Συμβούλιο των Γραφείων Διεθνούς Ασφάλισης Αυτοκινήτων και απεδόθη στην ελληνική γλώσσα από το ελληνικό Γραφείο Διεθνούς Ασφάλισης. Σε κάθε περίπτωση το αγγλικό και γαλλικό κείμενο υπερισχύουν του ελληνικού..

Αθήνα, Οκτώβριος 2008